

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

2/2016

Místní akční skupiny Posázaví

Drž Rytmus s Čistou řekou Sázavou – školáci ukázali, že to umí!

Do podzemí v okolí Jílového u Prahy

Petr Morávek: V zajetí zlata

Drž rytmus s Čistou řekou Sázavou 2016

„Hra je radost a učení při hře jest radostné učení,“ řekl prý jeden z největších českých myslitelů, filozofů a spisovatelů Jan Amos Komenský. Radostnou hrou může být i takový úklid řeky Sázavy. Důkazem nechť jsou stovky dobrovolníků, kteří se rok co rok na jaře vydávají k řece a jejím přítokům, aby jim pomohli od tun odpadků. A co víc, mezi těmi, kteří ochotně přikládají ruce k dílu, je každoročně víc a víc dětí. A pro ně ono Komenského heslo „Škola hrou“ platí dvojnásob.

Odpadků v blízkosti řeky stále ubývá!

Vstup do druhého desetiletí projektu Čistá řeka Sázava nebyl až tak idylický. V posledních letech jsme si zvykli, že nám Svatý Petr během úklidu přál – nebylo to obvykle jen na „trenírky a triko“, ale pláštěnky jsme většinou vytažovat nemuseli. Letošní jedenáctý ročník byl ale jiný – navzdory dlouhodobým předpovědím bylo všechno jinak a dva dny před akcí se v televizi divili i samotní meteorologové, cože se to s počasím děje. Nakonec přišlo, někde jen mžilo, ale od pátku až

do neděle, a rtuť teploměru nevystoupala výš než k deseti stupňům nad nulou. Většinou dobrovolníků to však ani moc nevadilo. Nebo na sobě aspoň nedali nic znát. Jenom horká voda na čaj a kávu ubývala z várníc rychleji než jindy...

Jinak ale bylo všechno prakticky stejné – organizace úklidu, rozdělení řeky mezi Kácovem a Pikovicemi na pět úseků, zásobovací týmy, party dobrovolníků i auta s řidiči rozvážejícími lodě a odvázejícími nasbírané odpadky. Každý den vyrážely na řeku a do jejího okolí na lodích nebo pěšmo s odpadkovými pytlíky v rukou desítky malých i velkých pomocníků. A na březích postupně vyrůstaly hromady rostodivného odpadu – plastové lahve, zrezivělé pletivo, stará kamna, torzo lodi, rozbité umyvadlo, děravý kýbl, staré linoleum, polámaná židle, které auta odvážela na skládku. Nic neobvyklého. Ale abychom nebyli příliš skeptičtí – odpadu sice mírně na našem úseku na tuny přibývalo, ale bude to spíš tím, že roste počet rukou ochotných pomoci, které se mohou věnovat černým skládkám dále od řeky, a to zejména v chatových oblastech. K naší radosti po deseti letech odpadků v těsné blízkosti řeky stále ubývá.

Dobrovolníci mládnou

Projekt už má za sebou svou první dekádu, dalo by se tedy říct, že nám stárne. Ale to se nedá říct o všech těch, kteří i letos drželi rytmus s Čistou řekou Sázavou. Tam je to zcela naopak. Mezi dobrovolníky totiž přibývá děti

a mládeže! Do úklidu se zapojují celé kolektivy – od mateřských center po školky, školy a domovy dětí. Nemůžeme je přitom podezírat z toho, že se zejména pro ty „náctileté“ sběr odpadků stal elegantní výmluvou, jak se „ulít“ z vyučování. Řada z nich se k řece vrací uklízet opakovaně i v době svého volna. Klobouk dolů. Nezbyvá než doufat, že tato osobní zkušenost pro ně bude nejlepším návodem, jak se k přírodě (ne)chovat. Když totiž vidí, kolik úsilí je třeba vynaložit k tomu, aby řeka byla opět řekou a ne zapáchající stokou plnou harampádí, aby louka byla zelenou oázou a ne černou skládkou, určitě si rozmyslí, kam příště případné odpadky odhodí.

Sázavo, děkujeme!

Spisovatel Hans Christian Andersen kdysi napsal, že „Všechny knihy zežloutnou, ale kniha přírody má každý rok nové, nádherné vydání“. Nezbyvá než s ním souhlasit a řeka Sázava je toho živoucím důkazem. Chovejme se k ní proto tak, aby pro nás už napořád zůstala nevyčerpatelnou studnicí poznání a radosti.

Patronka projektu Aneta Langerová

Dobrovolnictví je jedním ze základních kamenů projektu Čistá řeka Sázava. Stále mě mile překvapuje, kolik lidí si udělá čas na den nebo na celý víkend a usilovně napravují to, co někteří jedinci způsobují svojí lhostejností k přírodnímu bohatství, které máme.

Mezi dobrovolníky je také hodně dětí. Z toho mám velkou radost, jelikož se přirozeně učí, že odpadky do přírody zkrátka nepatří, že od toho máme odpadkové koše. Bohužel je stále mnoho míst, kde jsou letité černé skládky, které dávají dobrovolníkům zabrat a budou se čistit ještě dalších pár let, ale na ně-

kých místech už začíná svítat na lepší časy. Letos jsem poprvé měla pocit, že kraj kolem řeky Sázavy je čistější než kdy dřív. Možná se opravdu začíná naplňovat naše představa a přání, že jednou popluje na lodi a budeme se kochat krajinou kolem nás. Věřím v to a také věřím, že do té doby, než se naše přání splní, bude mít Čistá řeka Sázava stále dostatek dobrovolníků, kteří neztratí sílu a chuť uklízet po druhých a ulevovat tak přírodě, která si zaslouží naši úctu a péči.

Už se těším na příští rok.

Anet

Jedenáctileté ohlédnutí

První ročník projektu Čistá řeka Sázava se uskutečnil v roce 2006 v režii svazku obcí Malé Posázaví, který na něj dostal evropskou dotaci. Uklízel se tehdy zhruba osmdesátikilometrový úsek mezi městem Sázava a Pikovicemi. Od roku 2007 převzala organizátorskou taktovku společnost Posázaví o.

p.s. a peníze na úklid získává od obcí a měst, sponzorů a dárců. K projektu se postupně přidávali další organizátoři a v současnosti už se řeka Sázava čistí v délce téměř 200 kilometrů, prakticky od pramene po soutok s řekou Vltavou, to je napříč dvěma kraji, Středočeským a Vysočinou. Spolu s Posáza-

vím o.p.s. úklid organizují místní akční skupiny Lípa pro venkov z.s., Královská stezka o.p.s. a Havlíčkův kraj o.p.s. A uklízet se začaly i přítoky Sázavy, letos takovou očištnou kúrou prošly mimo jiné potoky Benešovský, Jevanský, Dojetřický, Štěpánovský, Ůzický, Křešický a potok Mnichovka.

Drž Rytmus s Čistou řekou Sázavou – školáci ukázali, že to umí!

Vítězem soutěže Čistá řeka Sázava, kterou pro děti a studenty do 18 let vyhlásila společnost Posázaví o.p.s., se stal tým Kácováci ze ZŠ a MŠ Kácov. Úkolem soutěžících bylo vytvořit praktický vzdělávací materiál, který by zábavnou, ale přitom účinnou formou přiblížil každému, kdo o to stojí, řeku Sázavu se všemi jejími krásami, přírodními zákonitostmi i problémy.

Čtyři soutěžní týmy, včetně vítězného z Kácova, do klání přihlášily autorskou

stolní hru, jeden tým se prezentoval pracovním sešitem s pohádkami a úkoly pro děti. Vítěznému týmu předaly během tradičního Večera pro dobrovolníky poukaz na výlet do lanového parku ve výši 6 000 korun Anička Zimová za firmu Bisport, s.r.o. spolu s patronkou projektu Anetou Langerovou. Drobné ceny obdržely i ostatní soutěžní týmy: Dukelští přírodovědci ze ZŠ Dukelská Benešov, Zebrouši ze ZŠ Divišov, ZŠ Týnec nad Sázavou a děti ze ZŠ Voděradý.

Podle manažerky projektu Čistá řeka Sázava Denisy Cibulkové byly všechny soutěžní práce famózní a týmy si zaslouží obdiv a poděkování za přístup, se kterým zadaný úkol splnily. Velké díky patří také porotě, ale hlavně paní učitelce Juliáně Brodské a žákům ZŠ Bílá 1 v Praze 6, kteří pomohli díla vyzkoušet a vyhodnotit.

Hry nezůstanou „ležet v šuplíku“ a po dohodě s autory se organizátor soutěže pokusí navrhnout jejich další využití.

Za odměnu „do oblak“

Tak by se dal popsat zážitek žáků 6. a 7. třídy ZŠ a MŠ Kácov z návštěvy Lanového parku Slapy, kterou získali za vítězství v soutěži Čistá řeka Sázava. „Počasí přálo, děti se vydávaly ve výškách i na lehčích atrakcích. Věnovali se nám dva instruktoři, kteří byli velmi vstřícní a dětem vše ukázali. Děti si vyzkoušely modrou „horní trasu“, na ostatní už nezbyl čas. Odjížděli jsme domů trochu unaveni, ale s dobrou náladou. Děkujeme!“ napsala za účastníky zájezdu Blanka Zedníčková.

Večer pro dobrovolníky a partnery projektu v Týnci nad Sázavou

Poděkováním všem, kteří podpořili ať osobní účastí nebo materiální či finanční pomocí 11. ročník projektu Čistá řeka Sázava, byl tradiční Večer pro dobrovolníky. V Hote-

lu TÝNEC v Týnci nad Sázavou se na něm 13. května sešlo několik desítek dětí i dospělých, aby si zavzpomínali, jak to při letošním generálním úklidu řeky vypadalo.

V úvodu večera byly vyhlášeny výsledky soutěže Čistá řeka Sázava. A jak už se stalo dobrým zvykem, všech pět úseků, na které je během úklidu řeka mezi Kácovem a Píkovicemi rozdělena, dostalo na týneckém setkání příležitost se prezentovat. Každá parta se představila po svém – krátkým videem nebo fotografiemi doplněnými patřičným komentářem. Nezklamal třetí úsek (Sázava–Zlenice), který každoročně přichystá nějaké překvapení. Letos jím byl obraz Sázavy

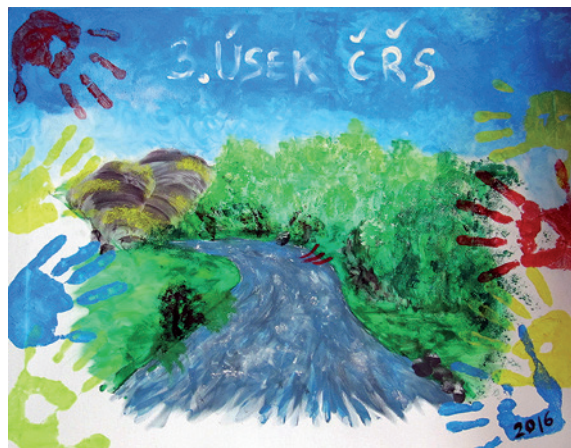
malovaný na plátně, který ozdobily barevné otisky rukou jako symbolu, který pomáhá řeku uklízet.

Pomyslnou nití, která prezentace jednotlivých úseků spojila, byly písničky sázavské kapely SPB. I ona má blízko k úklidu řeky Sázavy, a to nejen tím, že ve stejnojmenném městě má své zázemí. Členové kapely každoročně přiloží i ruku k dílu, a to jako obětaví a nepostradatelní pomocníci zásobovacího týmu.

Večer pro dobrovolníky každoročně udělá pomyslnou tečku za jarním gruntováním řeky Sázavy a jejích přítoků.

Desatero faktů o dobrovolnících 3. úseku – NAŠE RUCE

1. Podej ruku, je to dost, jak projevit si náklonnost.
2. Přidáváme ruce k dílu, i když máme břišní kýlu.
3. Jelikož máme čisté srdce, nebojíme si špinit ruce.
4. Mnohdy je to těžká práce, štěstí, že máme silné ruce.
5. Nestojíme s rukama v kapsách, nemáme založené ruce v klíně.
6. Máme holé ruce, tak fasujeme rukavice.
7. Chceš jíst? Umyj si ruce!
8. Akce čisté ruce nastává, když večer práce ustává.
9. Když se cvaknu, je to klika, rukou přivolám si Wikka!
10. Dobrovolníci 3. úseku sebrali ve dnech 8. až 10. 4. 2016 vlastníma rukama 4,84 tuny odpadu.

V Sázavě si dobrovolníci opět pochutnali na jednohubkách Anny Greyerové

Byly s mrkvovou, celerovou, tvarohovou a salámovou pomazánkou a jenom se po nich zaprášilo. Po čem? No přece po vyhlášených jednohubkách a chlebičkách Anny Greyerové ze sázavského Penzionu Korálek. Ani letos nezapomněla pohostit dobrovolníky, kteří uklízeli břehy řeky v Sázavě. „Na vodu už s nimi nepůjdu, ale nějak pomoci můžu, když to jde,“ říká vítální důchodkyně a nosí jeden tác s vyhlášenými lahůdkami za druhým. „Vždyť jsou to jen čtyři druhy pomazánek,“ dodává skromně. Myslela ale na všechny – na „masožravce“ i vegetariány. Ani prý nezjišťovala, co komu chutná. Prostě připravila pomazánky podle rodinných receptů, namazala je na rohlíky a věku a poslala dobrovolníkům k vodě. „A pak mi holky řekly, že mám trochu přibrzdit, protože všichni chtějí

kvůli jednohubkám na levou stranu řeky, aby se na ně dostalo,“ směje se při vzpomínce. Nikdo se ale bát nemusel, dostalo se na všechny, ať uklízeli levý nebo pravý břeh.

Anna Greyerová se narodila v Praze, ale odjakživa se podle svých slov považuje za „sázavskou“. Stvrdila to tím, že se před třemi lety do Sázavy přestěhovala na důchod. Dohlíží tady na rodinný Penzion Korálek, který leží na dohled od řeky – její úklid proto vždy ráda podpoří. „Než aby nám ta špína přišla s velkou vodou až na dvůr, tak to radši uklidíme,“ říká. Když se proto od Ivanky Danešové dověděla o projektu Čistá řeka Sázava, neváhala nabídnout své služby. „Dobrovolníci zásobují něčím dobrým, zaslouží si to,“ poznamenala Anna Greyerová. V letošním

deštivém počasí toho určitě podle ní měli všichni dost. A navíc ještě poskytla zásobovacímu týmu prostory pro sklad materiálu na celý víkend a koordinátorce projektu nabídla zdarma ubytování v penzionu.

jt

Jednou se zrodil nápad

Žijeme tak, jak si uklidíme! Lhostejných lidí je stále dost – nehlídají popelnici, ale kam co hodí, tam to zůstane. Doma a na zahradách mají asi uklizeno..., ale vše, co se jim nehodí, odhodí k sousedům nebo do lesa. Za vše hovoří nepořádek u silnic – a nedělají ho děti, ale řidiči. Jen málo z nich vystoupí z auta a sebere do tašky lahev či plechovku,

kteří se tam povalují. Lhostejnost některých lidí nemá konce. Proto i během letošního jara se z nás stali „skřítky“, kteří šli podél silnic, aby uklidili ty plechovky, lahve, kola, části aut... Už poněkolkáté jsme tak navázali na projekt Čistá řeka Sázava.

Mohlo by se zdát, že jarního úklidu není pře-

ba. Ale příroda se zazelená, teplo bude lákat k vycházkám do lesa, k řece, za sportem. A úklidem můžeme ještě zmnohonásobit radost a krásu voňavé přírody – je to náš dárek všem, kteří ji mají rádi.

Všem jarním „skřítkům“ patří velké díky.

Iva Danešová

Zpráva o úklidu Benešovského potoka

Do úklidu Benešovského potoka se pustilo 25 lidí. Rozdělili se na tři party – jedna šla korytem potoka, druhá kolem silnice a po louce a za nimi šla „dočišťovací“ skupina. Podle odhadu nasbírali asi 1,5 tuny odpadků. Potok a jeho okolí byl proti prvnímu a druhému ročníku zanesen jen minimálně. Kromě malé skládky eternitu nenašli dobrovolníci žádné nebezpečné odpady. Mezi nejkurioznější nálezy patřila televize a kočárek. Ani pneumatik již nebylo tolik.

Předškoláci uklidili zastávky v Radvanicích a Nechybě a pozadu nezůstala ani MŠ Kácov

Mateřská škola Radvanice se letos zaměřila na úklid okolo autobusových zastávek v Radvanicích a Nechybě. Prošli jsme kus „Dolíšků“ a co jsme mohli, to jsme posbírali. Žádný velký nepořádek jsme nenašli a co nás obzvláště potěšilo, bylo to, že černá skládka, kterou jsme loni vyčistili, zůstala čistá. To, co jsme sebrali, se vešlo do pěti malých modrých pytlů, které postupně dáváme

do smíšeného odpadu a necháváme odvézt.

Ve školce jsme si z krabice vyrobili autobusovou zastávku s čekárnou. Děti ji potom namalovaly a hotové výkresy nám ozdobily nástěnku v šatně. Musím říci, že děti jsou vnímavé ke svému okolí a na každé vycházce objevují odpadky tam, kde nemají co dělat. Kéž by jim to vydrželo do dospělosti!

Děkuji Vám za Vaši činnost a přeji hodně sil.

Helena Soustružníková s kolektivem MŠ Radvanice

Velké díky patří také dětem a paním učitelkám z MŠ v Kácově, které pilně a s chutí uklízely okolí školy.

Potok Mnichovka hlásí uklizeno!

Odpadků ubylo i kolem potoku Mnichovka, a to zásluhou dětí ze ZŠ TGM Mnichovice. S odpadkovými pytlíky v rukou se 37 školáků

z 6. A a 6. B třídy v doprovodu dvou učitelek vydalo od mnichovické čistírny odpadních vod k Baštírně, tedy na cestu dlouhou zhr-

ba 5,5 kilometru. Na obou březích nasbírali 13 pytlů odpadků a několik pneumatik.

Soutičtí rybáři a řeka Sázava

„Korytem řeky teklo v slunci stříbro, řeka jako by něco slavila. Klekl jsem si do trávy a naklonil se k ní a ucítil jsem, jak mi voda teče mezi rty. Políbil jsem ji...“ píše o řece Ota Pavel. Co řekneme my o řece Sázavě za pět, deset nebo dvacet let? „Máme tě rádi, Sázavo! Každý rok čistíme Tvoje břehy od odpadků.“

I v letošním roce se sešlo v sobotu 9. dubna

43 soutických rybářů a vyčistili koryto řeky i břehy od plastových lahví, koberečů, postelí, železa, pneumatik a dalšího komunálního odpadu. Celkem bylo sebráno asi 350 kg odpadu. Tím, že se řeka Sázava pravidelně čistí, je rok od roku odpadků méně.

Děkujeme všem rybářům, kteří se přes nepříznivé počasí zúčastnili čištění.

Za MO ČRS Soutice Vašek Seidl

Soutičtí uklidili nejen břehy, ale i celou vesnici

Do úklidu řeky Sázavy a jejích přítoků se pustili v dubnu i obyvatelé malebné vesničky Soutice. Obec leží přímo na romantickém soutoku Želivky a Sázavy. Čištění tedy probíhalo na březích obou toků. Modré pytle

a rukavice nasadily také děti, které vyčistily okolí potoku v místní části Kalná. Dospěláci ještě uklidili celou vesničku, aby řece Sázavě nedělala ostudu, a aby mohla čistá přivítat vodáky v nové sezóně. Do úklidu se zapoji-

lo 38 dobrovolníků. Celkem bylo posbíráno 6 tun odpadu – jednalo se především o plastové lahve, kelímky od McDonald's nebo pneumatiky.

ev

S úklidem sázavské rokle pomáhali dobrovolníci z hotelu IBIS Praha Old Town

To, že nevyhazujeme odpadky jen tak mimo vyhrazená místa, se učíme už jako malé děti. Někde ale tato výchova evidentně selhala,

a tak naše příroda na mnoha místech vypadá spíše jako skládka. V rámci projektu Planet 21 jsme se proto spojili se společností Posázaví o. p. s. a zapojili se do projektu Čistá řeka Sázava.

Po příjezdu na vytipované "místo činu" ve městě Sázava, kde měla naše skupina sbírat odpadky, jsme lehce znejistěli. Kde že je ten odpad, který jsme přijeli vy-

sbírat? Až při bližším ohledání místní zelené rokle jsme zjistili, že tu na nás čekal, a to tak dlouho, že už ho mezitím příroda zčásti zakryla. O to těžší byla naše snaha všechny tyto skryté "poklady" dostat na světlo boží. Nakonec jsme na místě, které původně vypadalo zcela nedotčeně, nasbírali celý velký kontejner odpadu a další minimálně dva bychom ještě naplnili.

Po obědě jsme pak vyrazili do nedalekého Centra sklářského umění v sázavské huti František. Zde jsme spolu s naším zasvěceným průvodcem prošli historií místní výroby skla a způsoby jeho zpracování, včetně uměleckých forem.

Iva Nešvarová

Čistý Štěpánovský potok 2016

Motto: „Příroda je stále otevřená kniha a jen v ní opravdu stojí za to číst.“ (Antonio Gaudí Y Cornet)

Štěpánovští hasiči uspořádali 16. 4. 2016 tradiční čištění potoka. U hotelu Rabbit se v 8 hodin sešlo 14 štěpánovských obyvatel. I přes ranní zmatky se všichni pustili do sběru odpadků od místa srazu až po Černou skálu. I když vypadalo, že bude pršet, všechno dopadlo dobře a sluníčko se nesměle ukázalo. Celkem jsme sebrali něco málo přes valník odpadků.

Chtěla bych poděkovat panu Přemyslu Chvojkoví a Pavlu Staňkovi za odnášení těžkých odpadků, jakými jsou například velké pneumatiky. Odměnou za ohýbání byly opečené špekáčky a smích dětí, dovádějících u potoka. Velkým kladem bylo, že se akce zúčastnily i celé rodiny – pana Přemka Chvojky a Pavla Staňka.

Děti si uvědomily v praxi, jak to vypadá, když bezohlední občané odhodí odpadky kdekoli. Velké poděkování patří také paní Evě Vrzalové za trička pro účastníky úklidu a hasičům Trhový Štěpánov za zajištění občerstvení. Myslím si, že někteří se již těší

na příští ročník čištění potoka. A to je určitě dobře. Tak příští rok AHOJ! Jaroslava Krásová, Trhový Štěpánov

Štěpánovský potok: sečteno a podtrženo

Na Štěpánovském potoce, levém přítoku řeky Sázavy, sebrali dobrovolníci podle starosty Josefa Korna asi 1 tunu odpadků. Problém byl zvláště se starými těžkými pneumatikami z nákladních aut, a že jich bylo hodně.

Kvůli nepříznivému počasí se Štěpánovský potok uklízela až o týden později, než proběhla tradiční úklidová akce Čistá řeka Sázava. V jejím řádném termínu hasiči z SDH Trhový Štěpánov pomáhali soutickým rybářům čistit řeku Sázavu.

ev

Čistá řeka Sázava 2016 v číslech

organizátoři	termín čištění	úsek	počet dobrovolníků	množství sebraného odpadu v tunách
Havlíčkův kraj o.p.s.	8.–10. 4. 2016	Polnička, Žďár nad Sázavou, Hamry nad Sázavou, Sázava, Přibyslav, Stříbrné hory, Pohled	245	1,135
Královská stezka o.p.s.	4.–9. 4. 2016	Havlíčkův Brod – Chřenovice ČD	530	2,500
Lípa pro venkov z.s.	8.–9. 4. 2016	Chřenovice ČD – Chabeřice	166	0,900
MO ČRS Soutice, SDH Soutice	9. 4. 2016	Chabeřice – Kácov-Střechov	43	0,350
Posázaví o.p.s.	8.–10. 4. 2016	Kácov-Střechov až Pikovice	1 448	18,670
SDH Skalice	9. 4. 2016	Benešovský potok		
ZŠ a MŠ Sázava, 8.A, 8.B	8. 4. 2016	Talberský potok		
ZŠ TGM Mnichovice	8. 4. 2016	Mnichovka		
CELKEM			2 499	23,555

organizátoři	termín čištění	úsek	počet dobrovolníků	množství sebraného odpadu v tunách
MC PUTTI, Sázava	2. 4. 2016	Dojetřícký potok	6	0,300
Základní škola Teplýšovice	28. 4. 2016	Křešický potok	36	0,200
Život v Hradci a okolí – spolek	10. 4. 2016	Jevanský potok	55	1,780
Obec Jevany	10. 4. 2016	Jevanský potok	22	
Obec Vyžlovka	10. 4. 2016	Jevanský potok	35	
Základní škola Stříbrná Skalice	8. 4. 2016	Jevanský potok	120	
MO ČSSD Benešov	9. 4. 2016	Benešovský potok	25	1,300
Jan Kellner	8. 4. 2016	Benešovský potok	2	
PLANET 21 DAY in Orbis Hotel Group – Czech republic	28. 4. 2016	Sázava, strž u řeky	43	1,860
SDH Trhový Štěpánov	9. 4. 2016	Štěpánovský potok	15	1,000
Lípa pro venkov z.s.	14. 4. 2016	řeka Vrchlice	27	0,246
CELKEM			386	6,686

CELKOVÉ POČTY	2 885	30,241
----------------------	--------------	---------------

Čistá řeka Sázava 2016 na Kutnohorsku

Místní akční skupina Lípa pro venkov z.s. se letos již po sedmé zapojila do projektu Čistá řeka Sázava. Letošní ročník se konal v termínu 7.–11. 4. 2016 a přinesl bohužel lehce deštivé počasí, které našetřilo úklid nijak závažně neohrozilo.

Jako první začaly ve čtvrtek 7. 4. čistit řeku děti ze Základní školy z Okružní ulice, Zruč nad Sázavou. Sbíraly odpadky kolem ústí

Pardidubského potoka a podél zručské cyklostezky až po Chabeřický mlýn. V pátek 8. 4. nastoupili na úsek z Chřenovic přes Budčice a Vlastějovice až po Březinu žáci ze Základní školy v Potěhách. V sobotu a neděli nastoupili na břehy řeky další dobrovolníci. Děti z Dětského domova ve Zruči nad Sázavou čistily oba břehy řeky v okolí Horky nad Sázavou. Hasiči z Opatovic I spolu s rybáři a dalšími dobrovolníky uklidili úsek od Chabeřic ke Kácovu, a navázali tak na část řeky, kde úklid zajišťovala Posázaví o.p.s. Celou kampaň uzavřeli v pondělí 11. 4. žáci z I. Základní školy ve Zruči nad Sázavou na úseku z Domahoře do Zruče nad Sázavou.

Úklidu se pravidelně účastní také členové spolku Kalňáci, kteří dělali pořádek na dolním toku Želivky a letos ho spojili s jarním úklidem v obcích, a samozřejmě i další spolky a jednotlivci z obcí Vlastějovice, Horka II, Chabeřice a Město Zruč nad Sázavou. Tyto

obce také přispěly na organizační zajištění celé akce celkovou částkou ve výši 12 000 Kč. Spolek kutnohorských podnikatelů věnoval 5 000 Kč a materiálně – nákupem rukavic, pytlů a čistících prostředků – firmy AVE Čáslav, Charvát Group s.r.o. a VARIEL, a.s. Velké poděkování patří také firmě EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o., která sebraný odpad uložila bezplatně na skládku v Trhovém Štěpánově. Svoz odpadu na své náklady zajistilo Povodí Vltavy s.p.

Během celé letošní kampaně se podařilo zlikvidovat 0,9 tuny odpadu, což je sice o třetinu méně než v roce loňském, ale zároveň to svědčí o tom, že celá akce má smysl a odpadu v okolí řeky přece jen ubývá. Další dobrou zprávou je, že podobných akcí přibývá, protože v následujícím týdnu se úklid přestěhoval na území města Kutné Hory a na říčku Vrchlici.

Lípa pro venkov z.s.

Sekunda Gymnázia Jiřího Ortena Kutná Hora pomáhá přírodě

K projektu Čistá řeka Sázava se připojili i studenti kutnohorského Gymnázia Jiřího Ortena. Tady je jejich svědectví o úklidu prostranství za školou:

Ve čtvrtek 14. dubna 2016 jsme se ve dvě hodiny sešli před školou. Přišlo nás 27 z celkového počtu 32, pět spolužáků se omluvilo. Páni učitelé Bartoníček a Posselt nám rozdali igelitové pytle a pracovní rukavice, poučili nás o bezpečnosti při sběru odpad-

ků a pak už jsme vyrazili do lesa za tenisové kurty.

Na kraji lesa jsme se rozdělili do skupin a začali jsme sbírat odpadky. Našli jsme jich spoustu, včetně nejrůznějších „perliček“, mezi které počítáme například hasičskou hadici, kusy koberců, tabule skla nebo zvířecí kosti. Když jsme skončili s uklízením v lese za kurty, přesunuli jsme se do lesíka u kasáren. I ten jsme pečlivě pročesali.

Chvilkami sice spadlo pár kapek, ale nikomu to nevadilo. Z lesa jsme odcházeli obtěžkáni pytlí s odpadky. Ve čtyři hodiny jsme se vrátili ke škole s pocitem, že jsme udělali dobrou věc. Tak zvaný community service (tedy „službu společnosti“) jsme si užili, a k tomu jsme ještě pomohli přírodě v bezprostředním okolí naší školy.

*Klára Kloosová, Karolína Richterová,
žákyně V2A*

Čistá řeka Sázava na Vysočině 2016... JE ČISTÁ!

Sedmý ročník akce Čistá řeka Sázava na Vysočině je úspěšně za námi! Čištění, které probíhalo v týdnu od 4. do 9. dubna, bylo zakončeno a naši dobrovolníci mohou hrdě prohlásit, že se činili, co jim síly stačily!

Letošní ročník v týdnu provázelo pěkné počasí, ale bohužel čím více se blížilo víkendové čištění, tím více se počasí kazilo a v sobotu se dostavila velmi studená fronta s deštěm. Naštěstí jsou naši dobrovolníci, a to všichni bez výjimky, od nejmladších po nejstarší, vždy dobře připraveni a nepřízeň počasí je nemůže překvapit. Organizátoři se snažili zabezpečit alespoň pláštěnky, termosky s čajem, na studené ruce pomohly pracovní rukavice a na tělo šátek či tričko jako další vrstva na zahřátí.

Všichni dobrovolníci se pouštěli do práce s radostí a jako každý rok i letos nacházeli „poklady“, které v přírodě zanechal člověk: od plastových obalů přes papírové kartony a krabice, pneumatiky, kovové předměty, staré kočárky, lampy, plechovky, různé hadi-

ce a tyče... Naštěstí můžeme říci, že díky každoroční aktivitě je odpadu méně, na čemž se shodují i dobrovolníci a místní obyvatelé.

Při realizaci akce si dobrovolníci pochutnávali na pitíčkách, tatrancích, kukuřičných křupkách, mléčných tyčinkách a následně i sekané s domácím chlebem a okurkou. Všechny tyto dobroty zabezpečili partneři a sponzoři akce, stejně jako trička a šátky, rukavice a pytle a samozřejmě loď! Nebýt každoroční podpory z jejich strany, nebylo by možné akci zrealizovat. Všem moc děkujeme!

V letošním roce se navýšil i počet škol, které šly čistit, tím pádem i počet dobrovolníků na celkových 530 dobrovolníků. Každý, kdo přidal ruku k dílu, si zaslouží uznání a pochvalu, neboť tím dává najevo, že mu není lhostejné to, jak vypadá okolí, ve kterém žije.

Děkujeme všem, kteří se do akce zapojili a podpořili ji a těšíme se na Vás při dalším ročníku v příštím roce.

*Za organizátory Karolína Ortová
a Pavlína Nermutová*

Čistá řeka Sázava 2016 v Havlíčkově kraji

Na horním toku řeky Sázavy organizuje čištění Místní akční skupina Havlíčkův kraj. Začátek úklidu byl v Polníčce – z lesů od Velkého Dářka až po Pilskou nádrž. Polničský spolek Krákorka předal pomyslnou štafetu pracovníkům Městského úřadu Žďár nad Sázavou. Ti v čele s panem starostou a místostarostou vyčistili úsek od městského úřadu směrem ke středu města.

Trvalý déšť překazil v sobotu 9. dubna čištění žďárským vodním skautům, museli

úklid odložit na pozdější dobu. Dobrovolníci v obci Sázava ale nastoupili i přes nepřízeň počasí. Prošli zhruba pětikilometrový úsek a nacházeli místy poklady vhodné pro vrakoviště – od pneumatik, autodveří až po sedačky do auta. V Přibyslavi vyšly v pátek 8. dubna na úsek k Hesovu maminky z klubu Harmonie, v sobotu pod přibyslavským zámekem pokračovali členové místní organizace Českého červeného kříže a přírodovědný kroužek Otakárek. V sobotu 9. dubna se na našem úseku uklízelo ještě v obci Pohled, kde spojili své síly zástupci Sdružení rodičů a přátel dětí, Sbor dobrovolných hasičů, dorostenci Tělovýchovné jednoty Sokol a Mysliveckého sdružení Pohled.

Celkem bylo za víkend na úseku dlouhém přibližně 30km nasbíráno 31 pytlů s plasty a 55 pytlů smíšeného odpadu, plus nějaký velkoobjemový odpad, který se do pytlů nevešel. Ruku k dílu přiložilo 73 dospělých a 87 dětí.

Díky sponzorskému daru ve výši 5 000 Kč jsme mohli nakoupit rukavice, pytle částečně dodal Kraj Vysočina a ze svého rozpočtu jsme pořídili pro dobrovolníky reflexní pásy. Povodí Vltavy zajistilo následný svoz odpadu a jeho uložení na skládku. Příkladná byla i spolupráce s místními samosprávami. Malou svačinkou – Pribináčkovými tyčinkami – akci podpořila společnost TPK, spol. s r.o. – závod Pribina – Hesov.

Cílem akce je nejen vyčistit řeku a její břehy, ale hlavně inspirovat své okolí, zamyslet se a uvědomit si, co nám řeka a příroda přináší, abychom se uměli chovat nejen k ní, ale především sami k sobě. A to tak, aby v budoucnu nebyl třeba podobných organizovaných akcí.

Děkujeme všem dobrovolníkům!

Jaroslava Hájková, Havlíčkův kraj, o.p.s.

MAS Posázaví pomohla žadatelům k dotacím v celkové výši 102,5 milionu korun

Přístavba školy v Čerčanech, splašková kanalizace v Maršovicích, opravy drobných sakrálních staveb, revitalizace nádrží a rybníků, rekonstrukce veřejného osvětlení a hasičských zbrojnic patří mezi projekty, které se budou v Posázaví realizovat v následujících

měsících díky dotacím. S jejich administrací žadatelům pomohla MAS Posázaví.

Dohromady bylo s pomocí MAS Posázaví podáno 67 žádostí s celkovými náklady 363,4 milionu korun, z toho požadovaná dotace

činila 250,3 milionu korun. Z nich ke konci května získalo podporu 23 projektů s dotacemi v souhrnné výši 102,5 milionu korun. Další deset žádostí/projektů ještě čeká na rozhodnutí.

Zájemci o dotace z Programu rozvoje venkova, zbystrěte!

MAS Posázaví začne na podzim rozdělovat peníze, které získala na realizaci Strategie rozvoje regionu v letech 2014–2020. Jako první přijdou na řadu finanční prostředky z Programu rozvoje venkova. Konkrétně se jedná o Fichi 8 (Agroturistika), Fichi 9 (Podpora místních výrobců) a Fichi 10 (Lesy, voda, rekreace).

Během léta se pro tyto tři Fiche připraví preferenční kritéria a výzvy. Po odsouhlasení Programovým výborem bude podána žádost o schválení výzvy na Státní zemědělský intervenční fond. Příjem žádostí o dotaci by měl být spuštěn v říjnu 2016.

Z Programu rozvoje venkova rozdělí MAS Posázaví do roku 2020 celkem 57 milionů korun, z toho bude do letošních výzev alokováno deset procent, v letech 2017 a 2018 po 30 procentech a v roce 2020 se rozdělí zbylých deset procent.

Posázaví představilo odborníkům novinky v cestovním ruchu

O benešovském podzemním světelném prostoru Experimenta, votickém Motýláriu nebo nové lávce pro pěší a cyklisty v Týnci nad Sázavou hovořili zástupci Posázaví o.p.s. na tradičním setkání odborníků v cestovním ruchu, nazvaném „Poznejte regiony ČR 2016“. Podvanácté jej pro zástupce široké odborné veřejnosti z řad průvodců, pracovníků cestovních kanceláří a agentur, novinářů, pracovníků infocenter, městských a krajských úřadů nebo pedagogů a studentů po-

řádala agentura CzechTourism. Setkání se konalo v pražském hotelu Jalta a představit novinky letošní turistické sezóny na něm dostali zástupci destinačních managementů, turistických oblastí a krajů.

Zástupci Posázaví o.p.s. na setkání informovali mimo jiné o novinkách v sortimentu benešovského Pivovaru Ferdinand, o nabídce zvěřiny ze Zámku Jemniště, o Farmaparku v Soběhrdech, Vodním domu Hulice nebo

Vodáckém muzeu ve Zruči nad Sázavou. Hovořilo se na něm také o vzpomínkových akcích k 700. výročí narození Karla IV., které pořádá Regionální muzeum v Jílovém u Prahy, nebo o Marmeládách Safránka (Čtyřkolý), které patří k nejlepším na světě.

V rámci prezentace Posázaví představily letošní novinky také zástupkyně hradu Český Šternberk a Centra sklářského umění v Sázavě.

Vítězem soutěže Strážci památek 2016 je ZŠ Netvořice

I. Grossmannová-Brodská

Vítězem třetího ročníku soutěže Strážci památek se stal tým 9. třídy Základní školy Netvořice ve složení Dominika Novotná, Barbora Stibůrková, Martin Fulín a Vojtěch Klivanec. Na druhém místě skončilo družstvo benešovských gymnazistů a třetí příčku obsadil tým ZŠ a MŠ Kácov. Tématem letošní soutěže, kterou pro žáky 8. a 9. tříd základních škol z regionu Posázaví a žáky

tercie a kvarty Gymnázia Benešov vyhlásila společnost Posázaví o.p.s., byly historické osobnosti a památky regionu. Do soutěže se přihlásilo sedm týmů ze čtyř škol, kromě výše uvedených soutěžily ještě čtyři týmy ze ZŠ Divišov.

Na vítěze čekal čtyřdenní pobyt na hradě Pořešín v jižních Čechách – Netvořičtí na něj ale kvůli zaneprázdnění nemohli odjet, tak je zastoupili benešovští gymnazisté. Informace z jejich putování jsou ve fotoreportáži.

Prvním úkolem soutěžících bylo vypátrat informace doposud „neznámé o známé osobnosti regionu Posázaví“ a zpracovat je formou písemného příběhu. Vítězný tým se zaměřil na netvořickou rodačku, spisovatelku Ludmilu Grossmannovou Brodskou. „Navštívili jsme archiv v Benešově, pátrali v kronice Netvořic, pročítali rukopisy, psali vyprávění o spisovatelčině životě, kreslili mapu a portrét,“ popsali žáci vznik soutěžního dokumentu, do kterého poskládali střípky ze života spisovatelky.

Druhým úkolem soutěžních týmů pak bylo vytvořit krátkou virální (video) pozvánku k návštěvě jimi vybrané památky v regionu Posázaví. Vítězové natočili zdařilý krátký film o několika posázavských památkách.

Soutěž „Strážci památek“ vznikla jako součást projektu „Po cestách a hradech doby Karla IV.“, kterou společně realizovaly společnosti Posázaví o.p.s., Pomalší o.p.s. a Rakovnícko o.p.s. Účast v soutěži je založena pouze na dobrovolnosti škol a na iniciativě jejich vyučujících, ochotných se žákům věnovat nad rámec svých povinností. Soutěže se vždy zúčastnila zhruba pětina oslovených škol.

Podrobnosti o soutěži jsou na www.leader-posazavi.com v sekci Partnerské projekty.

Na Pořešíně, tam to žije!

Tak trochu výletem do středověku byl pro čtyři studenty benešovského gymnázia a jejich pedagogický doprovod červnový pobyt na hradě Pořešín. Tři dny v jižních Čechách

měl původně prožít tým ZŠ Netvořice jako odměnu za vítězství v soutěži Strážci památek. Kvůli nepředvídaným okolnostem svou výhru přenechal gymnazistům, kteří v sou-

těžním klání skončili těsně na druhém místě. Jak se jim na hradě „žilo“, dokumentuje následující fotoreportáž.

Hrad Pořešín, stojící nad skalnatým údolím Malše, se pro děti stal na tři dny přechodným domovem. Tedy vlastně jeho nově vybudované zázemí, protože z původního kamenného sídla, postaveného před rokem 1312, zůstala po husitských válkách zřícenina. Odtud pak studenti vyrazili na výpravy za poznáním – třeba údolím Malše ke stříbrné štolě.

Bez práce nejsou koláče – pravdivost známého přísloví si děti vyzkoušely na vlastní kůži. Musely umlít mouku z obilí, prosit ji, zadělat z ní těsto, ochutit ho solí a bylinkami nasbíranými v okolí hradu, rozdělat oheň bez použití sirek a na něm si pak z připraveného těsta upéct placky. Ale chutnaly jim! Všichni obstáli i ve zkoušce zručnosti – to když se pokusili z hlíny vymodelovat nějaký předmět nebo si něco vyrobit na hrnčířském kruhu.

Došlo i na výlety – nedaleký Český Krumlov k tomu přímo vybízel. Během procházky historickými uličkami a klášterními zahradami se děti seznámily s historií a architekturou města, životem mnišského řádu i pověstmi o Českém Krumlově.

Prezentace Posázaví ve Vojenském technickém muzeu v Lešanech

Posázaví o.p.s. ani letos nechyběla na zahájení sezony Vojenského technického muzea

v Lešanech. Tradiční akce s tematickým programem se každoročně účastní tisíce lidí. Rada z nich se zastavila i u posázavského stánku a zajímala se o turistickou nabídku kraje kolem řeky Sázavy. Zájemci se tu ale dověděli mnohem víc. Už se stalo tradicí, že společně s Posázaví o.p.s. se tu prezentují partnerské společnosti Rakovnicko o.p.s., Zlatý pruh Polabí a také Středočeský kraj. Návštěvníci si proto odnášeli nejen cenné informace, ale také zajímavé propagační materiály.

Vojenské technické muzeum, které je jednou z expozic Vojenského historického ústavu Praha, vzniklo v bývalých

dělostřeleckých kasárnách mezi obcemi Křehovice a Lešany. Představuje více než 700 historických tanků, kanonů, motocyklů, obrněných, nákladních a osobních vojenských vozidel, raketovou techniku, spojovací a ženijní prostředky a logistický materiál pocházející z období od roku 1890 až do současnosti. Sbírky jsou svým rozsahem a složením unikátní a muzeum se tak řadí mezi nejvýznamnější evropské instituce svého druhu.

Každoročně při otevření a v průběhu letní sezony se zde koná několik akcí spojených s prezentací historické i současné vojenské techniky v pohybu. Největší událostí bývá Tankový den, který se letos uskuteční 27. srpna. Areál bude otevřen také 1. října v rámci Dětského dne.

jt

Zpravodaj Posázaví zvítězil v prvním ročníku soutěže TuristPropag

Zpravodaj Posázaví zvítězil v prvním ročníku soutěžní přehlídky tištěných turisticko-propagačních materiálů TuristPropag, v kategorii PR materiály obsadila společnost Posázaví o.p.s. druhé místo. Přehlídku organizuje obecně prospěšná společnost Zlatý pruh Polabí. Partneři soutěže jsou Asociace turistických informačních center, Středočeský kraj, Výstaviště Lysá nad Labem, Fórum cestovního ruchu a časopis Kam po Česku.

Prvního ročníku soutěže se zúčastnilo 118 subjektů, kteří přihlásili 185 produktů. Vítěze vybírala šestičlenná odborná porota systémem bodování ve škále 1–5, kdy 5 bodů bylo nejvyšší ohodnocení. Zpravodaj Posázaví zvítězil v konkurenci 37 tiskovin, které do soutěže přihlášily obce, města, informační centra a další organizace z celé republiky. V kategorii PR materiálů soutěžilo devět produktů.

Posázaví o.p.s. jako animátor vzdělávacích projektů

V novém programovém období dochází k rozšíření působnosti a činnosti místních akčních skupin i v Operačním programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Jde o takzvanou animaci škol a ve svém území ji bude zajišťovat i Posázaví o.p.s., která pozvala zřizovatele škol a zástupce škol a vzdělávacích

subjektů, aby je informovala o podobě a rozsahu administrativní a technické podpory škol formou zjednodušeného vykazování (takzvaných šablon).

Prostřednictvím připravované první výzvy na šablony může do Posázaví doputovat

významná částka na podporu vzdělávacích programů a aktivit mateřských a základních škol, zejména formou zapojení speciálních pedagogů a asistentů do vzdělávacích programů, vzdělávání pedagogů a spolupráce škol při výměně zkušeností.

rad

Zástupci posázavských škol jednali o možnostech dotací na rozvojové projekty

První červnový den proběhlo setkání zástupců a zřizovatelů škol v území ORP Benešov, které v piaristické koleji v Benešově

připravila společnost Posázaví o.p.s. jako realizátor projektu Místní akční plán vzdělávání (MAP) v ORP Benešov. Projekt MAP realizuje Posázaví o.p.s. od začátku dubna letošního roku a vzhledem k postupnému vyhlášení výzev na investiční projekty mateřských škol, základních škol a subjektů zajišťujících zájmové a neformální vzdělávání v rámci Integrovaného regionálního operačního programu bylo nezbytné informovat školy o možnostech podpory předškolního, základního a zájmového vzdělávání.

Součinnost Posázaví se školami a vzdělávacími subjekty v regionu bude zapotřebí při zpracování výstupů projektu MAP, mezi kte-

ré se řadí především strategický rámec místního akčního plánu vzdělávání a také přehled investičních priorit a připravovaných projektových záměrů podporujících zkvalitnění výuky jazyků, odborných a řemeslných předmětů a digitalizace škol. První investiční projekty škol byly podány ve výzvě pro mateřské školy, během léta pak budou vyhlášeny výzvy na investice do neformálního a zájmového vzdělávání a na konci prázdnin pak výzva pro základní školy. Vzdělávací subjekty a základní školy na Benešovsku tak mají nejvyšší čas na přípravu svých projektů.

rad

Setkání informačních center

Novinky v cestovním ruchu i chystané akce v regionu byly na programu dvou setkání, které letos uspořádala společnost Posázaví o.p.s. pro pracovníky posázavských informačních center. První setkání se uskutečnilo v centru Ochrany fauny ČR v Hrachově, druhé v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy.

V Hrachově se hovořilo zejména o aktivitách Ochrany fauny ČR (OFČR), která už 18 let působí na rozhraní Středočeského a Jihočeského kraje. Zaměřuje se na péči o zraněné volně žijící živočichy, ekologickou výchovu dětí a veřejnosti, volnočasové aktivity i aktivní ochranu zvláště chráněných živočichů a cenných přírodních lokalit. Ročně ji navštíví kolem 30 000 lidí. Na programu setkání byla také letní nabídka kulturních pořadů v Benešově a Týnci nad Sázavou, programu Regionálního muzea v Jílovém u Prahy nebo Centra sklářského umění v huti František v Sázavě.

Setkání v Jílovém u Prahy nabídlo i malý adrenalinový zážitek. Nejprve ředitelka zdejšího Regionálního muzea představila výstavu Karel IV. Zlato pro Korunu, kterou muzeum pořádá k 700. výročí narození císaře římského a krále českého a která bude k vidění až do konce října. Expozice od svého otevření trhá rekordy v návštěvnosti.

Na setkání se hovořilo také o chystaném turistickém průvodci Posázavím a připravovaném časopisu pro děti. Byly představeny Středočeské střípky – leták propagující cestovní ruch, který vydává Středočeský kraj.

Zazněly také informace o letošním projektu Čistá řeka Sázava. Na závěr byla připravena prohlídka štol sv. Antonína Paduánského. Vyzbrojeni helmami, plášti a baterkami se zájemci v doprovodu průvodce vydali na cestu podzemím, při níž museli překonat i několik „žebříkových“ výstupů.

Netvořice – obec se staletou historií i nadějnou budoucností

V „rodném“ listě mají letopočet 1205 – právě z tohoto roku pochází první písemná zmínka o Netvořicích, městyse ležícím v klínu mezi řekami Vltavou a Sázavou. Podle archeologických nálezů byl však tento kraj osídlen už v době kamenné a bronzové. Na svou historii jsou proto Netvořičtí právem hrdí. Více se o ní můžete dovědět i na právě dokončované naučné stezce „Poznáváme Netvořicko od A do Z“. U jednotlivých písmen abecedy najdete povídky a informace o Netvořicku, historii jednotlivých spolků, známých osobnostech, archeologii nebo geologii v této oblasti. Součástí stezky je i altán, který bude sloužit jako venkovní učebna. Stezka byla spolufinancována dotací z ministerstva pro místní rozvoj.

Muzea a spolky

„Městské muzeum bude v letošním roce otevřeno v omezeném režimu. Rádi bychom zrekonstruovali a rozšířili výstavní prostory, ale nejdříve musíme dokončit digitalizaci sbírek, abychom mohli žádat o dotaci. Jednali jsme se s okresním archivem o možné spolupráci na digitalizaci. Ta by mohla být dokončena například v rámci bakalářské práce studentů vysoké školy. V rekonstrukci muzea nás podporují i pamětníci a spolek rodáků. V nové výstavní místnosti plánujeme pořádat mimo jiné i kulturní a společenské akce,“ řekla starostka Monika Šlehbrová.

Netvořické muzeum vzniklo zásluhou Muzejního spolku pro zachování památek Netvořic a okolí, jehož ustavující schůze se konala 1. listopadu 1919. Koncem roku 1922 měl spolek 126 členů a jeho hlavními podporovateli byla obec a Spolek rodáků z Netvořic a okolí. Základ sbírek tvořily většinou dary od členů Spolku rodáků. V roce 1924 přidělilo obecní zastupitelstvo muzeu domek se zahrádkou v bývalém panském dvoře, v němž muzeum sídlí do současnosti. Kromě jiného má ve svých sbírkách unikátní stálou expozici týnecké kameniny, která se vyráběla v zaniklé továrně v nedalekém Týnci nad Sázavou.

V Netvořicích jsou také dvě soukromá muzea. Rodinné muzejíčko smaltu představuje výrobky českých a slovenských smaltoven od druhé poloviny 19. století. Motocyklové a technické muzeum zase připomíná někdejší dovednost českých konstruktérů – kromě 120 motocyklů jsou v něm k vidění automobily, tříkolky, invalidní vozíky nebo historické traktory.

„Hybatelem“ společenského života v Netvořicích jsou právě spolky, zejména TJ Sokol, Sbor dobrovolných hasičů, Spolek rodáků a přátel muzea v Netvořicích a Kolna. „Jsem ráda, že v současné době spolky spolupracují a společně připravujeme některé akce. Vždy na začátku roku se sejeme a společně domluvíme termíny akcí tak, aby se nekryly,“ dodala starostka. K oblíbeným a již tradičním akcím v Netvořicích patří například pálení čarodějnic a stavění máje, Den dětí, dětský karneval, Neckyjáda, akce o.s. Kolna nebo rozsvícení vánočního stromu. Ujala se i „Úklidová štafeta“ – každoroční podzimní čištění příkopů u silnic kolem obce, do níž se zapojují občané Netvořic, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijí. Na jaře se podobný úklid v obci koná pod záštitou dvou místních mysliveckých sdružení. Starostka by uvítala, kdyby se do dění v obci zapojovalo více občanů. „Aktivně se ve spolcích zapojují především starousedlíci a jejich děti. Věřím, že se to postupem času změní a že se aktivně začnou do kulturního a společenského či sportovního života obce zapojovat i „noví“ občané Netvořic,“ poznamenala Monika Šlehbrová.

Obec s budoucností

V současnosti žije v Netvořicích a místních částech Maskovice, Všetice, Dunávice, Tuchyň a Tuchyňská Lhota 1 150 obyvatel. Jejich počet postupně roste a podle zpracované demografické studie by měl mít rozvoj obce i nadále vzrůstající tendenci. „Nová výstavba bude dle právě dokončovaného územního plánu v určité fázi omezena a dále podmíněna výstavbou kanalizace. Věříme, že tento pro nás klíčový problém se podaří vyřešit a v příštích letech kanalizaci vystavíme. Zájem o parcely v Netvořicích je a kde to je možné, tam se staví,“ uvedla Monika Šlehbrová.

Výstavbu kanalizace už obec připravuje. V současnosti dokončuje úpravu projektové dokumentace vyvolanou změnami trasy, protože nebylo možné se dohodnout s vlastníky dotčených pozemků. „Jednání byla hodně složitá, v Netvořicích bylo hodně církevních pozemků a bohužel ani někteří soukromí vlastníci nařízení věcného břemene nechtěli přistoupit. V současné době vedeme ještě s majitelkou jednoho dotčeného pozemku vleklá jednání,“ konstatovala starostka s tím, že se trasa kanalizace musela již několikrát měnit. Stavět se bude kanalizace a čistírna odpadních vod. Městys by na podzim chtěl požádat o dotaci. Náklady na stavbu se odhadují do 100 milionů korun.

V posledních letech se podařilo v Netvořicích s pomocí dotací zateplit a rekonstruovat základní školu s tělocvičnou, kde se náklady vyšplhaly na asi 6 milionů korun.

V areálu školy vznikla také nová zóna aktivního odpočinku, dotaci na její vybudování ve výši 1,490 milionu Kč městys získal s pomocí Posázaví o.p.s. Celkem realizace projektu vyšla na zhruba 2 miliony Kč. Díky dotaci 2,714 milionu Kč od ministerstva školství byla rozšířena mateřská škola na tři třídy, celkové náklady projektu byly 3,194 milionu Kč. Školka má nyní kapacitu 70 míst a po letošním zápisu jsou všechny třídy opět plně obsazené. Občanská vybavenost je podle starostky dobrá – kromě školky, devíti tříd základní školy s družinou je v Netvořicích i dětský a praktický lékař, zubní lékař a rehabilitace. „V rámci služeb máme ještě co dohánět. Jsou u nás obchody například potravin, řeznictví, květinářství... Věříme, že se najdou do budoucna i další odvážní podnikatelé a služby v Netvořicích se budou rozrůstat. Městys se je bude snažit podporovat,“ dodala starostka.

V letošním roce bylo dokončeno posílení vodovodu – ve výše položených ulicích Netvořic se zhoršovaly dodávky pitné vody kvůli nedostatečné kapacitě výtlačného řadu. Problém vyřešila dvoumilionová investice za příspěvné dotace od Středočeského kraje ve výši 1,829 milionu Kč. Nová hasičská zbrojnice, která se začala stavět, bude stát asi sedm milionů korun a městys na ni získal dotaci 5,5 milionu Kč. S pomocí dotace byla opravena střecha staré zbrojnice, která vyšla zhruba na 400 000 korun. Na 90 000 korun (s dotací 70 000 Kč od Středočeského kraje) přišla rekonstrukce knihovny včetně nového počítačového systému. Díky němu budou moci čtenáři z pohodlí domova sledovat přehled knihovního fondu nebo si předem rezervovat knihy. Určitě za zmínku stojí i dokončená rekonstrukce a zateplení budovy radnice včetně instalace tepelného čerpadla. Projekt byl spolufinancován z Operačního programu Životní prostředí dotací 2 684 378 Kč při celkových nákladech 4 360 470 Kč.

Sečteno a podrženo: v posledních letech se podařilo Netvořicím získat nemalé finanční prostředky z dotačních titulů, díky nimž je možné rozvíjet obec ať už snižováním energetické náročnosti budov, rozšiřováním občanské vybavenosti nebo v oblasti kulturního a společenského života.

jt

Petr Morávek: V zajetí zlata

Foto M. Stíngl

Svůj profesní (a do jisté míry i osobní) život spojil geolog a prospektor Petr Morávek se zlatem. Stalo se pro něj zálibou, vášní, posláním... a možná i prokletím. Ale nelituje. „Zlato a přírodní věda geologie mi přinesly takovou životní náplň, že si nemůžu stěžovat,“ říká s úsměvem vítální osmdesátník.

Z Jílového u Prahy... až na konec světa

Narodil se v roce 1936 v Jílovém u Prahy do učitelské rodiny. A kraji, jemuž dala jméno řeka Sázava, zůstal věrný, přestože ho osud, respektive zlato, zavál do různých koutů světa. O jílovské doly, které byly plné tohoto drahého kovu už podle údajného proctví kněžny Libuše, se začal zajímat jako kluk. „Bylo mi 12, 13 let, když jsem s partou kamarádů lezl do starých štol, i když mi to rodiče zakazovali. Chodili jsme tam s baterkami a šňůrou na prádlo,“ vzpomínal. Už tehdy si na vlastní kůži ověřil, že klaustrofobie netrpí a pro strach má taky uděláno. „Když jsme lezli do starých štol, bylo to mnohem nebezpečnější, než když jsem později pracoval v nově razených chodbách a dobývkách,“ říká muž, který téměř polovinu svého působení v jílovských dolech strávil v podzemí.

Z dětského dobrodružství se nakonec stalo jeho životní povolání a poslání. Co mu na něm tolik učarovalo? „Nechci říct, že zlato jako takové, byla by to pravda jen zčásti. Ten kov je sice velice krásný, ale mě neučaroval tím, jak se blyští. Vnímám ho hlavně jako nerost. I když je třeba v neviditelném stavu přítomen v rudě, pro každého geologa je to vždycky velice zajímavé téma,“ dodal Petr Morávek.

Vystudoval ložiskovou geologii na Karlově univerzitě. Už během studií spolupracoval s tehdejšími geology jílovských dolů Vratislavem Rusem, takže bylo jasné, kam po škole nastoupí. V 60. letech minulého století se stal Petr Morávek hlavním geologem

závodu Rudných dolů v Jílovém u Prahy, který tehdy jako jediný v ČR těžil a zpracovával zlaté rudy. Od konce 70. let pak vedl několik projektů geologických průzkumů ložisek zlata ve státním podniku Geoindustria Praha. Jako geolog pracoval také v řadě významných zlatonosných oblastí ve světě a byl geologickým konzultantem velkých světových těžbařských společností.

Při těžbě nebo průzkumu zlata v Jílovém u Prahy se podle Petra Morávky poměrně často nacházely i větší plíšky, až centimetrové, a to bylo zřejmě důvodem, proč bylo toto místo ve středověku tak známé – tehdy se tu možná vyskytovaly i několikakilogramové hroudy. „Zlato se v Jílovém těžilo do 70. let 20. století. Měl jsem štěstí, že jsem se potom dostal na dva roky do Kanady, kde jsem geologicky mapoval oblasti, v nichž se těžilo zlato. Pak jsem pracoval v různých zemích na světě, byl jsem skoro tři roky v Portugalsku, několik měsíců v Maroku a Brazílii, na-

dojem lidského mraveniště a jako formigas (mravenci) byly označovány tisíce bezejmenných lidí, kteří v nekonečných zástupch s pytle na zádech vynášeli po žebřících z jámy až 80 metrů hluboké nakopanou horninu, ze které se na povrchu získávalo zlato,“ popsal Petr Morávek ve své knize Zlaté dotečky pěti kontinentů. Při své návštěvě tohoto naleziště se sám na chvíli stal i jedním z „formigas“. „Ti lidé nesli na zádech čtyřicetakilové pytle, šel jsem s nimi v zástupu, ale jen s několika kilogramy geologických vzorků, byl to nekonečný průvod. Jenom přítomnost na tom ložisku a možnost pobýt tam mezi těmi lidmi, to byl zážitek. Musela to být šílená dřina,“ vzpomínal. Právě ze Serra Pelady pocházejí jedny z největších dosud nalezených valounů zlata – jeden vážil 36 a druhý 66 kilogramů – Petr Morávek se tam s nimi ale „o fous“ minul. Na památku si odvezl alespoň fotografii, na níž drží na ramenech dvě zlaté cihly, každá vážila „jen“ 15 kilogramů. „Na snímku se sice usmívám,

Foto P. Borský

vstívil jsem i Austrálii, Nový Zéland, pobyl jsem v Africe,“ vypočítal. Přes všechny zážitky a zkušenosti, které na svých cestách získal, se ale vždycky rád vracel domů – za svou rodinou, českou přírodou i zdejšími lidmi.

V podzemí i na povrchu

Geologie je podle Petra Morávky profese jako každá jiná – má své nebezpečnosti, ale na druhou stranu je také nesmírně zajímavá. Jeho nejsilnější profesní zážitek se však para-doxně nepojí s pobytem v podzemí, ale s návštěvou brazilského garimpa (naleziště) Serra Pelada v roce 1983. Na okraji amazonské delty, v tropickém pralese, z obrovské jámy o rozloze 90 000 m² primitivním způsobem získávalo zlato na 40 000 zlatokopů. Jev srovnatelný se zlatou horečkou v kanadském Klondiku na konci 19. století. I tam tehdy vidina rychlého zbohatnutí přilákala desetitisíce lidí.

Serra Pelada byla centrem pozornosti nejen kvůli vydatnosti svého naleziště, ale také kvůli zdejším pracovním a sociálním podmínkám. „Garimpo totiž dělalo skutečně

ale nebyla to žádná legrace. Byl jsem rád, že mi cihly neupadly,“ usmál se při vzpomínce.

O českém zlatu „spícím“ v podzemí

Asi 20 let vedl Petr Morávek průzkum ložisek zlata v Čechách. „Tehdy byla známá hlavně ložiska v Jílovém a v Roudném, kde se těžilo ještě počátkem 20. století. Dělal jsem průzkumy ložisek zlata v Kašperských horách a Mokrsku. Výsledky ukázaly, že v českém podzemí je ukryto téměř 400 tun zlata, do té doby se jeho zásoby odhadovaly jen na necelých 16 tun,“ poznamenal. České zlato podle něj spí v podzemí jako blaničtí rytíři. Zda je to dobře, nechtěl komentovat s ohledem na „antizlatou horečku“, kterou na konci 20. století vyvolaly průzkumné práce ložisek vedené převážně zahraničními společnostmi poté, co stát po roce 1989 v nových ekonomických podmínkách ukončil jejich financování. Ze zlata se tehdy stalo proklínané tabu.

„Zákon České republiky říká, že zlatonosná ložiska jsou součástí nerostného bohatství

státu. Jejich využívání by tedy mělo přispívat k prosperitě země a jejích regionů a stát by měl mít zájem rozšiřovat svoje znalosti o něm. Je přirozené, že ne všude tam, kde příroda zlatá ložiska vytvořila a lidem se je podařilo objevit, budou podmínky vhodné pro jejich průmyslové využívání. Přesto i v řadě zemí jako ve Francii, Finsku, Španělsku, Švédsku a Portugalsku, kde lidé také dbají na svoje životní prostředí, těžba zlata není s touto snahou v zásadním rozporu. Situace u nás, jak se vyvinula před koncem 20. století, však ukazovala něco jiného: zlato bylo považováno za prokletí a nebezpečí, proti kterému je třeba bojovat. Měla tato situace nějaké řešení? Získávání zlata těžbou našich ložisek je ve vládních dokumentech o surovinové politice označováno jako perspektivně možné v budoucnosti, v souvislosti s novými technologiemi, ovšem praktické kroky nasvědčují tomu, že čím tato budoucnost bude vzdálenější, tím lépe.... Do té doby budou naši zlatníci pracovat s převážně dovezeným zlatem nebo se chlubit cizím zbožím a stát bude razit pamětní mince a medaile, které nemohou nést text: „Jsem ražen z českého kovu“, jak tomu bylo naposledy v roce 1928 u svatoprotekopských dukátů, ražených k 10. výročí vzniku Československé republiky. Zlato tehdy poskytl zlatodůl Roudný u Vlašimi, provozovaný anglickou společností pánů Alberta Fischera a Herberta Stanleje,“ posteskl si Petr Morávek v knize Zlaté doteky pěti kontinentů.

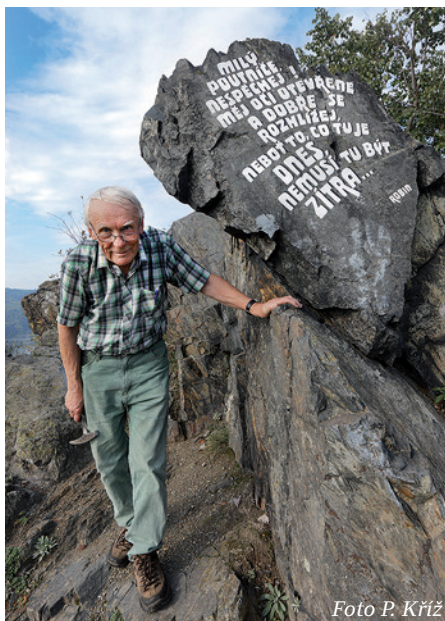

Foto P. Kříž

Práce v jilovském muzeu

A protože nemůže zkoumat ložiska zlata v přírodě, přišel jako geolog do Regionálního muzea v Jilově u Prahy, které má v podtitulku „specializaci na zlato v České republice“. Po odborné stránce tu v pěti místnostech muzea vedl renovaci stále expozice zlata, která byla slavnostně otevřena 28. října minulého roku. Poté se jako spoluautor účastnil přípravy a instalace muzejní výstavy věnované

700. výročí narození Karla IV. v části „Zlato pro Korunu“. I takové návraty do naší historie, kdy zlato hrálo významnou úlohu, třeba pomůžou odděmonizovat zlato současnosti.

Dárky od prospektora

„Nejsem sběratel zlatých předmětů. Zajímá mě zlato v hornině, křemeni, když ho můžu vidět okem, pod lupou nebo mikroskopem,“ říká Petr Morávek. Netradiční pohled má proto i na zlaté dárky. „V životě jsem je vždy vybíral spíš jako památky, třeba zlaté mince nebo medaile, které tady byly vyraženy. Jednu takovou medaili, na které je zobrazen železniční kamenný most v nedalekém Žampachu, jsem koupil a daroval dceři,“ prozradil a dodal: „Škoda, že ražby zlaté medaile k blížícímu se 100. výročí vzniku samostatného státu s nápisem ‚Jsem ražen z českého kovu‘, podobné té roudenské z roku 1928, se již nedočkáme.“

Kvůli geologii a s ní spojenými zahraničními cestami se prý ženil poměrně pozdě. Takže se teprve až teď raduje z pětiletého vnuka a dvouleté vnučky. „Denně si s nimi užívám a doufám, že i oni se se mnou baví,“ směje se Petr Morávek. A jak rád tráví chvíle volna? S hudbou, s knihou, na zahrádě a třeba i touláním se Posázavím, kam však už dnes vyráží spíš než kvůli kamenům za krásnou přírodou s kouzelnými výhledy na Posázavské stezce nebo Třeštiboku. A nezapomíná ani na Kamenný Přívaz, rodiště posázavského spisovatele a jeho strýce Jana Morávka.

Nové výrobky se značkou KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®

Certifikát KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® získaly dva nové výrobky – kolekce šperků z přírodnin, které vyrábí Ing. Pavel Jakubův z Vlašimi, a Mošt organic ZO ČSOP Domašín.

Náušnice a přívěsky Ing. Pavla Jakubův jsou

vyrobené z bukvic, pecek, ořechů a dalších přírodních materiálů. Jsou dobrým suvenýrem z hory Blaník, která je typická právě bukovým porostem.

Mošt organic vyrábí ZO ČSOP Domašín ve své provozovně v Postupicích. Mošt tu

připravují z ovoce i zeleniny podle sezónní nabídky bez dalších přídavných látek. Velkou výhodou je balení moštu do papírových obalů (tzv. BAG-in-BOX), které zajišťují šetrné skladování a jednoduchou manipulaci. Boxy jsou navíc vybavené vlastní pípou, která brání přístupu vzduchu a případnému znehodnocení nápoje.

V současné době je v Kraji blanických rytířů celkem 27 certifikovaných výrobků a 4 služby. Podrobnosti jsou na www.regionalniznacky.cz.

Případní zájemci o značku se mohou průběžně hlásit u koordinátorky regionální značky Mgr. Kateřiny Červenkové (katka.cervenkova@csop.cz).

jt

Lesní závod Konopiště: Od bažantů po mistrovství světa ve střelbě

Potkat v okolí Konopiště bažanty není nic neobvyklého. Jen málokdo totiž nezná zdejší bažantnici Lesního závodu Konopiště, která patří k nejvýznamnějším v České republice a je vyhlášena v loveckých kruzích po celém světě. Ne každý už ale ví, že bažanti se na Konopišti chovají přes 100 let, a to díky tehdejšímu majiteli panství arcivévodovi Františku Ferdinandovi d'Este.

„Bažantnictví na Konopišti zakládal už František Ferdinand, jeho úpravy v bažantnici jsou patrné dodnes,“ říká ředitel Lesního závodu Konopiště Miroslav Jankovský. Jediným rozdílem je podle něj způsob lovu – pernatá zvěř se v současnosti loví jinak než před 100 lety. „Dřív se bažanti naháněli ve svahu po vrstevnicích, v současnosti se při lovu vyhánějí nahoru na kopce, aby letěli. Bažant se vždycky střílí pouze v letu, žádný myslivec by ho nestřílil na zemi nebo na stromě,“ dodal Miroslav Jankovský.

Pod křídly Lesů České republiky, s.p.

Lesní závod Konopiště zaměstnává podle sezony od 250 do 350 lidí. Je jedním ze čtyř přímo řízených závodů Lesů České republiky,

s.p. Obhospodařuje kolem 27 000 hektarů lesů, které se rozprostírají na 300 000 hektarech Středočeského kraje a Prahy. „Kvůli církevním restitucím jsme byli k 1. 1. 2012 spojeni s Lesním závodem Dobříš, církví budeme vracet 11 500 hektarů, do současnosti jsme už vrátili asi 9 000 hektarů,“ uvedl Miroslav Jankovský. Území, které konopišťský závod spravuje, se rozprostírá od Prahy k Českému Brodu, Benešovu, Sedlčanům, Rožmitálu pod Třemšínem a Hořovicím. Je rozděleno na deset poleší.

Lesní hospodářství

„Naši hlavní aktivitou je lesní hospodářství, to znamená péče o les. Dřevinná skladba v rámci celého závodu je tvořena z 40 procent smrkem, 25 procent borovicí, 15 procent dubem, sedmi procent bukem a zbytek jsou ostatní druhy dřevin jako modřín, douglaska, javory nebo lípy. Naše lesy se rozkládají od nejnižších poloh až do nadmořské výšky zhruba 600 metrů, takže pokrýváme docela velké spektrum lesních stanovišť,“ uvedl Miroslav Jankovský. Ročně závod vytěží kolem 150 000 m³, které si sám prodává nebo zpracovává.

„Na rozdíl od jiných lesních správ zajišťujeme veškeré práce převážně vlastními zaměstnanci a vlastními prostředky. Dříví si sami prodáváme, ostatní lesní správy vyhláší tendry a většinu dříví si pak prodává dodavatel prací, jen část lesní hmoty prodávají lesní správy v aukcích nastojato,“ podotkl Miroslav Jankovský. Konopišťští prodávají dříví na komoditní burze v Kladně nebo v elektronické aukci. Zhodnotí se všechno – dřevovina, vláknina, palivo, speciální přířezy, tyčové výřezy i sloupovina. Klest, z níž se nedá už nic vyrobit, se štěpkuje.

Lesní závod Konopiště má své dopravně manipulační středisko, sluneční elektrárnu na střeše objektu v Dobříši a truhlárnu, kde vyrábí dřevěné altány, lavičky nebo in-

formační cedule. Vlastní tři těžařské stroje, které v jednom cyklu při těžbě pokácí, odvětví a rozřežou dříví (takzvané harvestory), brzy k nim přibude ještě jeden. Konopišťský závod má také sedm nákladních souprav a osm přibližovacích traktorů. „V současné době vypomáháme také na severní Moravě, kde je kůrovcová kalamita, těží se tam až třináásobek ročního etátu,“ dodal Miroslav Jankovský.

Lesníci se starají mimo jiné i o konopišťský park, s výjimkou části v bezprostředním okolí zámku. Park stárne, proto hůře odolává povětrnostním vlivům. Na jeho stavu se například negativně podepsaly letošní zimní vichřice. „Park je les zvláštního určení, má rekreační funkci, kterou musíme zajistit. Uklízíme klest, šestkrát až sedmkrát do roka kosíme louky. Jen za první tři měsíce letošního roku jsme do údržby parku dali asi 750 000 korun. Péče by mohla být větší, ale je to otázka peněz. Přestože park využívá hodně lidí z Benešova, město se na jeho údržbě kromě odvozu odpadků a nějakých drobností finančně nepodílí,“ konstatoval Miroslav Jankovský.

Myslivost

Druhou hlavní činností Lesního závodu Konopiště je myslivost, zejména bažantnictví. Ročně se tu uloví 30 000 až 40 000 bažantů, v minulosti jich byl až dvojnásobek. Jedná se hlavně o bažantí zvěř vypuštěnou z bažantnice do bezprostředního okolí Benešova.

Ze dvou obor, které konopišťský závod vlastní, jednu vrátí v rámci restitucí církvi a zůstane mu jen obora Vlková. Vracet církvi bude zřejmě i šest ze současných 25 honítek. V okolí Benešova se kromě drobné zvěře vyskytuje zvěř srnčí, černá, daňčí, v okolí Prahy a u Vltavy jsou mufloni, v Brdech žijí i jeleni.

Parcourová střelnice

Lesní závod Konopiště provozuje střelnici Vráž nedaleko Komorního Hrádku. Byla vybudována v roce 1999 pro potřeby loveckého parcou (střelba na pohyblivý terč). O její prestiži svědčí mimo jiné to, že se zde pořádaly střelecké závody světové úrovně – FITASC Grand Prix Prague v roce 2001, mistrovství Evropy v roce 2003 a 2004. V roce 2007 se v konopišťské bažantnici a na střelnici konalo mistrovství světa, kterého se zúčastnilo 1 008 střelců. Na mistrovství Evropy v roce 2013 pak přijelo 842 soutěžících.

jt

Dvůr Pecínov – výjimečný areál v kouzelné přírodě

Mohutnou budovu špýcharu u silnice mezi Líšnem a Struhařovem nelze přehlédnout. Stejně jako koně poklidně se pasoucí na loukách na druhé straně silnice. Spojuje je zajímavá historie. Sýpka z roku 1732 připomíná někdejší poplužní panský dvůr, který v 18. století za vlády Marie Terezie sloužil jako armádní hřebčín. Koně obývali zdejší stáje až do současnosti.

Po druhé světové válce se majitelem pecínovského dvora stal Státní statek Benešov. Do nynější podoby areál přestavěl po roce 1989 soukromý majitel, který chátrající budovy přeměnil na stylový hotel a restauraci. Před rokem 2014, kdy Dvůr Pecínov opět přivítal své návštěvníky, byl bohužel na pět let uzavřen. Tato situace si vyžádala další opravy a investice. Současný majitel s úspěchem navázal na slavnou historii a pokračuje nejen v chovu koní, ale i v provozování hotelu a restaurace. Velké konferenční centrum, restaurace s vynikající domácí kuchyní, hotel, penzion, hostel, wellness, sport i farma – taková je současnost a zároveň i budoucnost pecínovského komplexu.

Hotel a restaurace

Dvůr Pecínov nabízí ubytování všech kategorií. V hlavní budově hotelu je devět luxusních pokojů ve viktoriánském stylu a jedno apartmá s kuchyňským koutem. Penzion je s pěti dvoulůžkovými a pěti čtyřlůžkovými pokoji a hostel má celkovou kapacitu 32 lůžek.

Návštěvníci zdejší restaurace Špejchar se mohou těšit na domácí kuchyni. „Druhým rokem je zde šéfkuchařem Martin Havel, účastník mnoha gastronomických soutěží, například mezinárodní kuchařské olympiády v Essenu. Prošel řadou zajímavých míst, mimo jiné byl osobním kuchařem hraběte Kolowrata. Chuť vyzkoušet něco jiného mu nechybí, potřebuje ale sestavit dobře fungující tým,“ řekl jednatel společnosti Dvůr Pecínov s.r.o. Ivo Nevřela. Postěžoval si však na nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců. Většina z lidí, které firma v současnosti

zaměstnává, do práce dojíždí z větší dálky.

Odpočinek, sport i společenské akce

Pecínovský areál je vhodným místem pro aktivní odpočinek. Nabízí celou řadu sportovních aktivit, od projíždek na koních, tenisu, koupání v bazénu až po beach volejbal, posilovnu, bowling, kulečnickou nebo šipky. Nově je tady k vidění také koňské pólo – Pecínov je sídlem stáje, která tento sport provozuje jako jediná v republice – nabízí i hodiny pro veřejnost nebo exhibiční zápasy pro firmy.

Součástí znovuootevírání pecínovského dvora veřejnosti jsou i letní tábory pro děti – letos se tu uskuteční pět týdenních turnusů zaměřených kromě jízdy na koních i na výuku jazyků nebo sportovní hry. Přípravují také letní pobytové balíčky s programem pro rodiny s dětmi.

S velkým ohlasem se také setkala akce Kouzlo staré Anglie, jíž dvůr zahájil letošní sezonu. Nabídla menu inspirované Anglií, degustaci vína a whiskey, ukázky koňského póla nebo přehlídku vozů Rolls Royce a Bentley.

„Na znovuootevření dvora máme jednoznačně kladnou odezvu. Uspořádali jsme mimo jiné také už víc než 30 svatek. Pozitivní ohlas svaťbčanů je nejlepší reklamou – snoubenci už si u nás rezervují termíny na příští rok. Poměrně stálá je také klientela z řad firemních zákazníků, kteří se k nám vrací, a to i díky velkému sálu pro až 450 lidí,“ popsal Ivo Nevřela. Obstát v konkurenci podle něj není jednoduché už z toho důvodu, že dvůr byl dlouho uzavřen. „Po pěti letech nešlo ze dne na den otevřít. Bylo k tomu potřeba udělat spoustu na první pohled neviditelné práce,“ dodal.

Farma Pecínov

Hospodaří na 55 hektarech pozemků v režimu ekologického zemědělství. „Letos začneme s chovem ovcí, příští rok přidáme hovězí dobytek. Chceme rozvinout živočišnou výrobu tak, abychom její produkty mohli využívat v naší restauraci, kterou profilujeme jako

zařízení zaměřené na tradiční lokální pokrmy. Kromě vlastních zdrojů využíváme produkty místních farmářů,“ uvedl Ivo Nevřela. V plánu mají otevřít malou farmu s tradičními zvířaty českého statku a uvažují také o tom, že by návštěvníkům ukázali výrobu některých produktů, například sýrů.

Dvůr Pecínov je neodmyslitelně spojen hlavně s koňmi, v minulosti byl jeho favoritem český teplokrevník. V roce 1997 se na pecínovských pastvinách objevili fríští koně – „černé perly“, které jako první přivezl do České republiky z Nizozemí tehdejší majitel pecínovského dvora. Z původního stáda jich zde sice zůstalo šest, ale toto by se v budoucnu mělo změnit. Pecínovské stáje ale prázdností nezeží – „obsadilo“ je 28 koní nájemníků, které se využívají také pro jezdecký výcvik a projíždky. Brzy by k nim měli přibýt dva koně pro děti.

Za odkazem předků

Přes spoustu problémů, které bylo třeba vyřešit, Ivo Nevřela rozhodnutí koupit Dvůr Pecínov nelituje. „Každá zkušenost, i špatná, člověka někam posune,“ říká. I když vyrůstal ve městě, měl na co navázat. Jeho děda byl statkářem na severní Moravě, kde měl statek s více než 200 hektary polí a lesů. Jeho snem je vybudovat v Pecínově po vzoru podobných zahraničních zařízení

oázu klidu, v níž by si lidé mohli odpočinout od uspěchané a přetechnizované doby a zároveň ochutnat kvalitní čerstvá jídla.

Z historie

Historie areálu Pecínov sahá až do 15. století. První písemná zmínka o místě jménem Peclinov je z roku 1407. Stával zde poplužní dvůr, který vlastnila vrchnost z nedalekého Líšna. Na konci feudalismu zde byla ještě cihelna a v blízkosti lesa stál ovčín.

Další informace jsou na www.pecinov.com.

jt

Do Votic za českými motýly

Obdivovat kousek od centra města mihotavou krásu motýlů budou moci od léta obyvatelé a návštěvníci Votic. V bývalých sklenících tu Ochrana fauny ČR otevře unikátní motýlárnum zaměřené na okřídlené obyvatelé českých luhů a zahrad. Otakárek fenyklový, žlutásek řešetlákový, ohniváček celíkový, jasoň dymnívkový, peletovec fialkový, modrásek ušlechtilý... stvoření krásná jako sama jejich jména. V České republice jich žije na 3 500 druhů. A některé z nich bude možné „potkat“ i v nové votické přírodní oáze.

„Doufáme, že tam bude možné pozorovat několik druhů. Nikdo to ale nikdy nevyzkoušel, jsme partyzány v této věci, ale o to víc nás to baví. Vidíme i obrovský zájem, a to nejen u českých návštěvníků, ozvali se také zájemci z Německa a Rakouska,“ uvedl zakladatel Ochrany Fauny ČR Pavel Křížek. Při loňské premiéře, kdy v rámci představení chystaného projektu otevřeli tehdy ještě zarostlé a chátrající skleníky veřejnosti, přišlo přes

tisíc lidí. K vidění přitom byl jen jeden provizorní stan s babočkami.

Projekt motýlária připravuje Ochrana fauny ČR druhým rokem. „Motýli patří mezi nej-

rizikovější skupinu ohrožených živočichů a spatřit je ve volné přírodě je čím dál vzácnější. Dřív jich byly plné zahrady a louky, na jejich populaci se ale negativně podepsalo špatné zemědělské a lesní hospodaření. Používá se hodně chemie, mizí původní motýlí stanoviště,“ dodal Pavel Křížek. S partou podobně naladěných nadšenců se to rozhodl změnit. Zdatného spojence našel v kamarádu (motýlkáři) RNDr. Ondřeji Sedláčkovi z Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity Praha. A když vedle řady partnerů projekt podpořil téměř 700 000 korunami Středočeský kraj, bylo napůl vyhráno. Zbytek pomohou uhradit sponzoři a přidat se může každý – stačí zaslat libovolný finanční obnos na účet 712781933/0300.

Votické skleníky o rozloze kolem 1 100 m² v posledních 25 letech, po uzavření zdejšího zahradnictví, chátraly. Loni se pod rukama dobrovolníků začaly měnit. Bylo třeba je vyklidit, odstranit skleněné tabule a zrezivělé závlahové nebo teplovodní trubky, vymýt náletové dřeviny... Do uvolněných prostor se navezla vápencová hlína z lomu Skoupý u Petrovic, která vytvořila základ suchého biotopu – stačilo v něm už jen vysadit stepní trávy. Vybudovaly se nové rozvody vody, chodníčky, jezírko s lávkou, zastřešená učebna, sklad i odchovny motýlů. Celý prostor se zplanýroval, zavezl zeminou, osadil rostlinami a dřevinami. Vzniká zde řada biotopů a je to i vlastně botanická zahrada. Postavily se nové voliéry pro expozici trvale handicapovaných ptáků, která bude součástí motýlária. V areálu budou i různé interaktivní prvky pro děti. Na své si přijdou obdivovatelé motýlů i při zhlédnutí dvou unikátních výstav fotografií a kolekce motýlů zapůjčených ze sbírek muzeí. Pestrou směsí lučních květin a trav byl oset i přilehlý dvouhektarový sad s potůčkem a mokřadní loukou.

Motýlárnum chce ukázat lidem, jak to kdysi na českých zahradách i loukách vypadalo a jak by to zase mohlo vypadat. Bude tam i kousek zahrádky našich babiček, kde nechyběl pestrý a květnatý trávník, který tolik „chutnal“ motýlům. A právě podobné živné rostliny budou lákat nové obyvatelé votického motýlária. Celý prostor totiž bude otevřený a nezastřešený. „Máme tam výsadbu, která motýlům voní a na ní jsou určité druhy ve volné přírodě fixovány. Budeme také zkoušet umělé odchovy,“ poznamenal Pavel Křížek. Jako zajímavost přidal životní příběh modráska hořcového. Drobný motýlek klade vajíčka výhradně do květu vzácného hořce. Vylíhnutou housenku pak určitý druh mravence odnese do svého mraveniště, kde ji krmí. Housenka se tam zakuklí a na jaře pak z mraveniště vylétne motýl.

Plány tvůrců motýlária jdou ale ještě mnohem dál. Pustili se do budování motýlích rezervací v otevřené přírodě, které jsou přizpůsobeny potřebám jednotlivých motýlích druhů. V současnosti jich mají sedm na Příbramsku a Sedlčansku. Další plánují pořídit z peněz vybraných na vstupném v motýlárnu. Pro každou rezervaci také shánějí partnera, který by nad ní převzal záštitu.

Votický areál se o letošních prázdninách otevře veřejnosti v režimu zkušebního provozu. jt

Ministr dopravy Dan Ťok navštívil obce Mikroregionu Voticko

Na pracovní jednání dobrovolného svazku obcí Mikroregion Voticko přijel v dubnu do Votic ministr dopravy Dan Ťok. Pozval ho tým mikroregionu, nápomocna v hledání volného termínu a sjednání schůzky byla poslankyně Ivana Dobešová. Snaha setkat se s ministrem dopravy vyzněla zejména z přípravy společného projektu obcí mikroregionu na využití v blízké budoucnosti opuštěného drážního tělesa železnice Praha – České Budějovice.

„Průběh jednání byl samozřejmě dopředu diskutovaný, dotčení zástupci obcí se dvakrát předem sešli při přípravě prezentace a plánování dvouhodinové návštěvy pana ministra. Ta se skládala ze dvou částí. Nejprve jsme se sešli v obřadní síni votické radnice a poté jsme společně mikrobusem vyrazili do terénu, abychom ministrově ukázali

zájmová místa projektu v reálu. Chtěli jsme samozřejmě slyšet cenu opuštěného pozemku dráhy, na kterých bychom chtěli vystavět cyklostezku, nebo je – jako v Heřmaničkách a v Ješeticích – využít k veřejné infrastruktuře a občanské vybavenosti. Města Bystřice a Votice zajímal způsob, jakým by mohla dostat bez větších finančních nákladů do svého vlastnictví opuštěné budovy nádraží,“ uvedl předseda Mikroregionu Voticko a starosta Ratměřic Viktor Liška.

Mikrobus s účastníky setkání se vypravil nejdříve na vlakové nádraží Votice. „Tady je dobře vidět kontrast nově vybudovaných perónů a vedle chátrající nevyužité budovy nádraží,“ vysvětlil starosta Votic Jiří Slavík. Dalším cílem byly Heřmaničky. „Naše obec zatím zvažovala získání pozemku uprostřed Heřmaniček, kde bychom rádi vybudovali centrum veřejného života. Byla by zde

budova, kde by byl obecní úřad, knihovna, ordinace lékaře a hasičská zbrojnice. Dále počítáme s dětským a multifunkčním hřištěm a odpočinkovou zónou,“ představila záměry Heřmaniček starostka obce Jarmila Trachtová. Další zastávkou byla Střeziměř. „Záměrem spolku Železnice Česká Sibiř je od jeho založení v prosinci 2012 zachování části původní dráhy císaře Františka Josefa, která byla postavená v roce 1870 v úseku od střeziměřské železniční stanice směrem k Meznu. Dráha tady vede v hlubokém a malebném skalním zářezu. Na asi dva kilometry dlouhém historickém úseku by se po převedení železničního provozu na nový koridor, který je nově trasován v přeložce tunelem, mohly „prohánět“ manuálně poháněné turistické drezíny. Staniční budovu s dopravní kanceláří chceme zachovat a pro veřejnost zde otevřít drážní muzeum císaře Františka Josefa. Fungovat zde bude i turistické infor-

>>>

mační centrum," představil záměr Střezimíře starosta Miloš Jelínek.

Poté, co se ministr Ťok seznámil se záměry obcí Mikroregionu Voticko, vyjádřil jim podporu. „Konkrétně přislíbil pomoc při řešení převodu opuštěných pozemků po železniční trati se SŽDC na Mikroregion Voticko. Tento převod musí schválit vláda ČR a Ministerstvo dopravy je předkladatelem návrhu na jednání vlády," upřesnil votický starosta Jiří Slavík.

Kromě využití drážního tělesa a stavby IV. železničního koridoru zajímala starosty i další v regionu aktuální témata. „Dozvěděli jsme se také o vrcholících přípravách stavby obchvatu Olbramovic, která začne v příštím roce, ale také o plánu stavby dálnice D3 na našem území. V této souvislosti padaly otázky na vyřešení obchvatu Křešic a cel-

kově na příjezd k budoucímu exitu dálnice ve Voračicích," nastínil Viktor Liška.

Ministr Ťok se zajímal také o chod „pověřeného" Městského úřadu Votice. „Řešili jsme problematiku týkající se agend, které vykonává úřad s rozšířenou působností Votice. Jednalo se o registraci vozidel, vydávání řidičských průkazů, zkoušky při získávání řidičských oprávnění a vyměnili jsme si zkušenosti při řízení úřadů. Je zajímavé, že ačkoliv je ministerstvo a náš městský úřad svou velikostí nesrovnatelné, zkušenosti při řízení lidí jsou velmi podobné," řekl votický starosta Slavík.

Setkání s ministrem Danem Ťokem bylo zakončeno pracovní večeří s poslankyní Ivanou Dobešovou. Ta seznámila přítomné s informacemi, které nejvíce řeší ve své funkci, zejména v oblasti školství a také aktuálně

v souvislosti s uprchlickou krizí. Zajímala se také o problémy obcí a školských zařízení a přislíbila i do budoucna pomoc s jejich řešením.

Jana Špačková

Čtyři stovky dětí z Voticka už vědí, jak správně třídit odpad

„Moje babička hází pet láhve do kamen." „Tatínek říká, že třídit je zbytečné. Stejně se to sesype dohromady." „Doma netřídíme, protože máme malý byt. Všechno házíme do koše a ten pak chodíme vysypat do popelnice." „Oranžové kontejnery jsem nikde neviděl." Takto některé děti, které v posledním květnovém týdnu absolvovaly Zážitkové odpadové dny, zhodnotily „zodpovědnost" svého nejbližšího okolí v otázce třídění, potažmo nakládání s odpady. Většina ze čtyř stovek dětí 3. až 5. tříd škol ve Voticích, Jankově, Miličíně, Olbramovicích, Vrchotových Janovicích a ZŠ Smetanova Votice se však dokázala v odpadovém hospodářství vzhledem ke svému věku dobře orientovat. Díky programu, který pro ně připravilo Město Votice, společnost COMPAG VOTICE s.r.o., Mikroregion Voticko ve spolupráci se společnostmi EKO-KOM a.s. a ELEKTROWIN a.s., už nebudou váhat, jaký odpad patří do kterého kontejneru, vědí, jak vzniká kompost a kde končí odpadky, které vyhodí do popelnice před svými domovy.

Zážitkový odpadový den absolvovalo 200 votických školáků. Na stanoviště nad benzinovou v Klášterní ulici a ke kompostárně a skládce došli za doprovodu městských strážníků a pedagogického dozoru „po svých". Zaměstnanci společnosti COMPAG VOTICE s.r.o. Radek Mrázek a Petr

Voldřích jim ukázali skládku TKO Votice a vysvětlili, jak funguje sběrný dvůr. Draho-míra Fulínová jim pak přiblížila, jak z větví, trávy a dalšího bioodpadu vzniká kompost. Na stanovišti nad benzinovou pumpou pak děti soutěžily se společnostmi EKO-KOM a ELEKTROWIN. Jejich lektori si připravili program, sestavený z hravých soutěží zaměřených na efektivitu třídění odpadů. Školáci se také podívali, jak vypadá svozový popelářský vůz, a dozvěděli se, jak funguje.

O dva dny později absolvovala podobný program další dvoustovka školáků, tentokrát z Vrchotových Janovic, Olbramovic, Miličína a Jankova. Do Votic je svezly autobusy, které zajistil Mikroregion Voticko.

„Děti byly celkově šikovné. Samozřejmě mezi třídami byly rozdíly. Bylo znát, že ně-

které třídy se třídění odpadů věnují v rámci environmentální výchovy. Velmi nás těšilo, pokud si naše povídání poslechl se zájmem i pan učitel nebo paní učitelka. Votičtí školáci znali i jiné barvy kontejnerů na tříděný odpad, zatímco školáci z menších škol například neznali hnědé kontejnery na bioodpad. Většina z nich ale uváděla, že trávu ukládají jejich rodiče na kompost, protože mají vlastní zahradu. Školáci z menších škol také váhali, na co je oranžový kontejner. Z toho jsme usoudili, že v některých obcích chybějí kontejnery na tetra pack," uvedla lektorka společnosti EKO-KOM.

„Trendem dnešní doby se stává třídění odpadu. To, co je jinde v Evropě samozřejmostí, se u nás v České republice učíme. Chceme to změnit, a proto jsme společně s Městem Votice a Mikroregionem Voticko uspořádali

>>>

tuto akci," uvedl jednatel a ředitel společnosti COMPAG VOTICE s.r.o. Jiří Kymly. Podle druhého jednatele společnosti Martina Slavíka byla cílová skupina – děti 3. až 5. tříd – vybrána záměrně: „Naši zaměstnanci měli zkušenosti s exkurzemi pro děti, většinou šlo však o jednu nebo dvě třídy. Projekt v takovém rozsahu, jako byly Zážitkové odpadové dny, jsme připravovali poprvé.“

Předseda Mikroregionu Voticko Viktor Liška kvituje, že se do akce zapojily všechny školy mikroregionu: „Samozřejmě bylo obtížnější akci zrealizovat tak, aby se děti na stanovištích protočily, dozvěděly se co nejvíce informací a zároveň se také trochu pobavily.“ Vo-

tický místostarosta Martin Rataj akci zhodnotil: „Zážitkové odpadové dny byly projektem, který realizační tým připravoval zhruba půl roku. Vzhledem k tomu, že šlo o první velký projekt tohoto rázu, byly přípravy náročné a realizační tým jimi strávil poměrně hodně času. Rád bych proto poděkoval Janě Špačkové za organizaci, vedení společnosti COMPAG VOTICE s.r.o. a jejím zaměstnancům, a to jmenovitě Jiřímu Kymlovi, Martinu Slavíkovi, Radku Mrázkovi, Petru Voldřichovi, Drahomíře Fulínové, Milanu Andreasovi ml., a lektorům ze společností EKO-KOM a ELEKTROWIN za trpělivý přístup k dětem, Viktorovi Liškovi a Olze Vinšové z Mikroregionu Voticko za zajištění autobusů a další sou-

činnost, dále městským strážníkům Lubošovi Bindlovi a Martinu Prokešovi za dohled nad bezpečností školáků, votickým hasičům za zapůjčení laviček na přednášku, ředitelům škol za to, že věřili ve smysluplnost akce a také pedagogům, kteří děti na akci doprovázeli. Věřím, že si školáci z akce odnesli informace, které využijí v běžném životě. Pokud si zapamatují alespoň část toho, co se naučili, a převedou to do praxe, bude to k užítku. Nakládání s odpady se v posledních letech stalo jedním z klíčových témat ekologie a budoucnosti vůbec. Doufám, že nová generace bude poučenější, než ta současná a k zodpovědnému nakládání s odpady se postaví čelem.“

Jana Špačková

Týnec nad Sázavou rozšiřuje základní školu

Propojením pavilonů prvního a druhého stupně základní školy vzniknou tři učebny, šatny a spojovací chodba. V současné době probíhají projektové práce, ty by měly být v nejbližší době dokončeny. V průběhu července bude vyhlášeno výběrové řízení na zhotovitele stavby. Pokud dobře dopadne, první fáze stavby začne už v listopadu. Druhou fází je pak nová tělocvična. Projektová dokumentace na její výstavbu by měla být hotová do září. Výběrové řízení proběhne na podzim a samotná stavba začne na jaře 2017.

První žáci by se měli začít učit v nových učebnách a tělocvičně už v září příštího roku. Na akci je poskytnuta dotace z Ministerstva financí v celkové výši 18 milionů korun, což je 70 procent celkových nákladů.

Lenka Morávková

Týnec nad Sázavou má „rozklikávací“ rozpočet

Připojil se tak k řadě měst, která zpřístupnila všem kontrolu svého hospodaření. „Lidé díky tomu hned vidí, jaký je město hospodář. Jedná se o další moderní službu, kterou občanským internetem občanům nabízíme,“ řekl starosta Týnce nad Sázavou Martin Kadrnožka.

„Rozklikávací“ rozpočet zobrazuje aktuální čerpání rozpočtu až do jednotlivých položek. Zobrazeny jsou příjmy i výdaje, aktualizace probíhá jednou měsíčně, vždy po měsíční uzávěře. Každý se tak hned může podívat, kolik například dostalo město od státu na daních, kolik se vybralo

na místních poplatcích, jak drahá je likvidace odpadu.

„Klikací“ rozpočet je přístupný na webové adrese www.mestoty nec.cz. Data jsou tam k dispozici od roku 2011.

Lenka Morávková

Společenské centrum v Týnci nad Sázavou se otevírá dětem

Týnecké společenské centrum je nedílnou součástí kulturního dění v regionu Posázaví. Cestu si do něj nacházejí turisté i místní. Dobré zázemí zde ale našla i mateřská a základní škola. Děti využívají jak prostornou hernu a učebnu, tak zahradu. Mateřská škola hlásící se k prvkům Montessori pedagogicky přitahuje do Týnce děti z širokého okolí. O rozhovor jsme požádali její zakuatelku a ředitelku Adélu Svobodovou.

Můžete prosím představit mateřskou a základní školu, které jste v Týnci založila?

Mateřská škola Montessori funguje v Týnci nad Sázavou v prostorách Společenského centra od 1. září 2013 jako registrovaná školka. Máme k dispozici krásný vnitřní i venkovní prostor – příjemnou třídu a rozlehlou zahradu skýtající dostatek místa pro dětské hry i odpočinek. Před registrací fungovala neoficiální školka jako občanské sdružení Montessori centrum. Někteří si možná vzpo-

menou, že jsme začínali s programem pro děti v jedné školní třídě v budově Základní školy Benešovská, a pak se přestěhovali na Brodce do prostor po zavřené pizzerii Brodiente. Jako Montessori centrum nabízíme vzdělávací programy pro děti již od roku 2010.

Základní škola funguje v prostorách Společenského centra Týnec od září 2014 a má vlastní učebnu a zázemí. Funguje malotříd-

»»»

ně, to znamená, že se v jedné třídě setkávají děti z více ročníků. Škola prozatím není registrovaná, děti se tedy u nás učí v režimu domácího vzdělávání. Momentálně se připravuje rekonstrukce a kolaudace prostor základní školy. Plánujeme od září 2016 fungovat jako registrovaná oficiální základní škola, tedy jako jeden subjekt společně se školkou pod názvem MŠ a ZŠ Gaia.

Proč jste zvolila tento název. Co znamená?

Gaia je název z řecké mytologie, znamená bohyni Země a vlastně i samotnou Zemi. Byla matkou všeho, co na zemi rostlo a žilo. V přeneseném významu to pro školu má znamenat, že vedeme děti k respektu, porozumění a toleranci ke všemu živému. Pro lidské vztahy to například znamená, že dokážeme respektovat odlišnost druhých, že dokážeme svému okolí naslouchat a komunikovat s ním. Zároveň že se každý učí poznávat sám sebe, svou jedinečnost, své přednosti, ale zároveň se učí vnímat a respektovat spojení s celkem (s ostatními lidmi i živými tvory na naší planetě).

Vzpomenete si, kdy jste profesně začala směřovat ke školství a k alternativnímu vzdělávání?

Učitelkou jsem se chtěla stát už jako malá. Práce s dětmi mě vždy velmi bavila. Vidím v ní velký smysl. Jako instruktorka jsem vedla děti na tábořech a tato zkušenost mě ještě více utvrdila v tom, že pedagogika je mým posláním. K alternativnímu školství jsem se dostala během studia na vysoké škole. Na pedagogické fakultě jsme chodili na praxe do škol, kde učitelé neučili úplně „klasicky“. Velmi mě to zaujalo a začala jsem se zabírat otázkou, proč vlastně hodně dětí chodí do školy nerado, proč je učení často nebaví.

Byl to pro Vás impuls zabývat se alternativním vzděláváním dál?

Ano, nechtěla jsem učit tak, aby to děti nebavilo a nezajímalo. Naskytla se mi pak možnost začít studovat kurz Montessori pedagogiky. Principy Montessori pedagogiky mě oslovily a také se mi velmi zamlouvaly Montessori školy, které jsem měla možnost během své praxe navštívit, a to jak v Čechách, tak v zahraničí.

V čem vidíte největší přínos Montessori pedagogiky pro děti?

V Montessori škole má dítě možnost učit se svým tempem. Ke každému jedinci je přístupováno jako k jedinečné bytosti, která má své potřeby a cíle, kterých chce v daném období dosáhnout a my (dospělí) ho v tom můžeme podpořit. Pokud se dítě o něco zajímá ze své vlastní vůle a zvědavosti, učí se mnohem efektivněji. Montessori pedagogika vede děti také k samostatnosti a zodpovědnosti. Dítě má v Montessori škole možnost vyrůstat v bezpečném a podnětném prostředí.

O alternativních školách se někdy říká, že si v nich děti mohou dělat, co chtějí. Je tam

prý větší volnost, méně pravidel a řádu. Souhlasíte s tím?

Když řeknu, že si dítě může vybrat, na čem chce pracovat, tak se může zdát, že si děti mohou dělat, co chtějí bez řádu a pravidel, ale není tomu tak. Ve školce i ve škole se děti setkávají s dalšími dětmi, takže jako všude musí dodržovat společná pravidla, aby mohla skupina fungovat. Dítě si nemůže zvolit činnost, která by poškozovala druhé děti nebo majetek apod. Učí se pracovat samostatně, v malých skupinkách i společně s celým kolektivem třídy. Zásadní rozdíl vidím v tom, že hlavním výchovným prostředkem nejsou tresty a pochvaly, zákazy a příkazy, ale snaha zjistit, co dítě vede k jeho činnosti. Je prostor pro vysvětlování si situací a na praktické ukázky, jak věci řešit.

Pojďme se nyní věnovat mateřské škole. Když člověk vstoupí do herny, upoutá ho na zemi vyznačený obrys elipsy. K čemu slouží?

Elipsa slouží v Montessori školkách jako místo pro společné setkávání (jako jinde například komunitní kruh), kde si děti společně povídají a dělají různé činnosti k právě probíranému tématu nebo projektu – například kdy taje led, co potřebuje semínko k životu, proč odlétají ptáci... Dalším účelem elipsy je zažít chvíle ztišení a koncentrace. Při nich se děti sesednou kolem elipsy, hraje hudba a uprostřed elipsy jsou připravené předměty, obrázky, výrobky dětí či přírodniny k probíranému tématu. Děti si je berou do ruky. S předmětem v rukách pak chodí v tichosti po vyznačené elipse a to tak, že kladou chodidla hned za sebou, dělají tedy drobné krůčky. Toto cvičení děti ztiší, učí se soustředit a pomáhá jim to v rozvoji koordinace pohybů.

Jak je to s návazným vzděláváním? Je sice dobré nabídnout dítěti takto podnětné prostředí pro rozvoj, ale nepostrádá to trochu smysl, když se bude muset dřív nebo později stejně zapojit do běžného systému?

Školu postupně rozšiřujeme tak, aby u nás děti mohly absolvovat celou základní školní docházku. Přejít na tradiční vzdělávání tedy proběhne ve chvíli, kdy jsou děti mno-

hem starší, s většími životními zkušenostmi a v mnoha ohledech vyspělejší než jejich vrstevníci. Praxe z jiných škol ukazuje, že děti přechod zvládají velmi dobře. Děti se obecně dokážou dobře přizpůsobovat novému řádu nebo systému. Je to stejné, jako když jedou na víkend nebo na prázdniny k prarodičům a respektují tam jejich pravidla. Po návratu domů se zase naladí na ta domácí.

Zmínila jste, že Montessori škola funguje malotřídně. Nakolik je to efektivní?

V Montessori školách je běžné, že se společně v jedné třídě učí vždy tři ročníky dohromady. Při větším počtu dětí i naši skupinu rozdělíme do „trojročí“ 1.–3. ročník, 4.–6. ročník a pak 7.–9. ročník ZŠ. Věkově smíšené třídy vidím jako jednu z hlavních předností naší školy. Je to mnohem přirozenější vzorek fungující společnosti, kde se mladší mohou inspirovat a vzdělávat od starších a starší vyučovat mladší, pomáhat jim a učit se vzájemnému respektu. Všichni si vyzkouší roli nejmladšího, prostředního i nejstaršího na vlastní kůži. Mimo jiné je to jedna z účinných možností, jak předcházet šikaně.

Co chystáte ve škole a školce na jaro a léto?

Ve školce i ve škole probíhají průběžně různé projekty spojené s ročními obdobími a jejich charakteristikami. Ve škole teď například děti pozorují a zaznamenávají změny počasí, teplot, rychlosti větru, čas východu slunce atd. Ve školce děti pozorují klíčení semen. Společně sázíme zeleninu a květiny na náš záhon na zahradě. V dubnu jsme oslavili Den Země a Čarodějnice. V květnu slavíme na zahradě s rodiči Den rodiny, je to takové spojení Dne matek a Dne otců. V červnu pak pořádáme na závěr školního roku Jarmark. Školní děti spí o Svatojánské noci společně venku, sbírají bylinky, plní různé úkoly a povídají si u ohně. Školní i školkové děti se mohou těšit na výlety do přírody, návštěvu divadla a oslavu Dne dětí. Pro maminky, které zajímá, jak to u nás funguje, pořádáme dílničky s ukázkou výroby pomůcek pro děti. Děni u nás můžete sledovat na Facebookovém profilu „Komunitní škola Týnec nad Sázavou“ a „Mateřská škola Montessori Týnec nad Sázavou“.

Sportovní hry na Nové Živohošti

Tradiční Sportovní hry, které pořádá Sdružení Sport z.s. společně s Centrem sociálních služeb Tloskov, letos proběhly od 24. do 26. května v areálu Tobogán kempu na Nové Živohošti. Sedmadvacátého ročníku akce se zúčastnilo 335 sportovců z celé České republiky a Slovenska, závodilo se individuálně v plavání, atletice, lehkooatletických disciplínách „Zkus, co dokážeš“ pro sportovce

s vyšší mírou podpory, v terénním běhu a stolním tenise. Týmy soutěžily také o zlaté, stříbrné a bronzové medaile v bocce,

přehazované a malé kopané. Opět nechyběl ukázkový volejbal týmů Světáků a Kabrňáků z Tloskova pod vedením Hanky Čejkové, který nemá na sportovních hrách soupeře.

V průběhu tří dní se rozdělilo přes 500 medailů a sportovci měli také velkou radost z mnoha cen, které pro ně připravili organizátoři her. Každý sportovec obdržel za své výkony nejen medail, ale vždy také drobnou cenu.

Velkou pomocí byla podpora volentérů z Centra sociálních služeb Tloskov, firmy Primagas a studentů Gymnázia Benešov. U všech sportovních disciplín byla nutná podpora pro sportovce při manipulaci se sportovním náčiním

a orientací v areálu kempu, protože během hlavního sportovního dne se v areálu pohybuje téměř 430 lidí. Pro lepší orientaci všech

pomohla jednotná trička realizačního týmu, která se podařilo zajistit díky sponzorům v loňském roce.

Důležitým zpestřením her bývá pro sportovce doprovodný kulturní program. Letos se nám podařilo zajistit vzácného hosta – frontmana kapely Keks Štěpána Kojana, který zazpíval při slavnostním zahájení her před zapálením olympijského ohně. Odpoledne proběhlo vystoupení kapely Kabrňáci z Tloskova a ukázky bojového umění týmu Pavla Jahody. Celý program moderovala Jana Špačková. Po oba večery nechyběly diskotéky a všichni si našli čas na sdílení svých zážitků a úspěchů.

Počasí nám přálo, sluníčko si občas hrálo na schovávanou, ale při loučení všichni děkovali za prima dny a doma si sportovci mohli prohlédnout fotky ze sluncem zalité Živohoště. I nás hřeje pocit, že se akce vydařila a sbíráme síly na organizování dalších sportovních akcí.

*Za tým organizátorů
Radka Jiroušková*

Stolní tenis a fotbal na Sportovních hrách

Turnaj ve stolním tenisu byl slavnostně zahájen nástupem. Sportovci se soustředili v tělocvičně CSS Tloskov, aby změřili své síly ve výkonnostních skupinách A, B a čtyřhrách. Byli rozděleni do skupin a jejich vítězové pak bojovali o medaile. Ve skupině A bylo 9 hráčů, ve skupině B 15 hráčů a 6 dvojic soutěžilo ve čtyřhrách.

Celé dopoledne se hrálo v duchu fair play

i bojovném duchu, každý sportovec se snažil o svůj nejlepší výkon. Čas byl i na popovídání s kamarády během pauzy mezi jednotlivými utkáními. V bojích o kovy nejceněnější šlo opravdu o vyrovnané souboje a mnohdy rozhodoval jeden míček. Byl to „prima“ sportovní den.

K fotbalovému utkání mezi 5 přihlášenými mužstvy došlo až poslední den Sportovních

her. Dokonce nám tento den vysvitlo i sluníčko, takže se naši fotbalisté pěkně „zapotili“. Během jednotlivých utkání až do poslední chvíle nebylo jasno o vítězi, tak byly týmy vyrovnané. Překvapivě a samozřejmě i zaslouženě nakonec vyhráli nováčci ve fotbale – Zlín. Gratulujeme a těšíme se na odvetu zase za rok.

Hana Bačíková

Klubík rané péče v Benešově

V květnu se poprvé setkaly maminky s dětmi rané péče Tloskov v příjemné atmosféře klubu Na svobodě v Benešově. Díky nadšení maminky Lenky H., která se nabídla, že ráda pomůže tato setkávání organizovat, proběhlo příjemné odpoledne doplněné tvůrčími výtvarnými aktivitami, které paní Lenka připravila. Maminky si popovídaly u kávy a nakonec si s dětmi v „hudebním koutku“ zazpívaly a zahrály.

Velký dík patří paní Lence, která zajistila od sponzorů také hračky a pomůcky na tvoření.

Služba rané péče je zaměřena na podporu rodiny a dítěte raného věku (0–7 let) s ohroženým vývojem mentálním, tělesným či s kombinovaným postižením. Je založena na terénní péči, to znamená, že konzultace probíhají přímo v rodině, případně ambulantně.

Za tým rané péče Radka Jiroušková

Okresní soutěž v požárním sportu vyhráli muži z Dalov a ženy ze Všechlap

Vítězem letošního okresního kola v požárním sportu se stalo družstvo dobrovolných hasičů z Dalov, mezi ženami byly nejlepší hasičky ze Všechlap. V kategorii mužů soutěžilo 12 týmů, druhé místo obsadily Všechlapy a třetí skončily Radošovice. V kategorii žen se do soutěže zapojilo 13 družstev, na druhém místě skončily Dalovy a na třetím Střeziměř. Soutěžící si změřili síly v požárním útoku, štafetě 4 x 100 metrů a běhu na 100 metrů s překážkami. Vítězové reprezentovali okres

v krajském kole soutěže, kde si družstvo mužů SDH Dalovy vybojovalo postup na Mistrovství ČR v požárním sportu.

V běhu na 100 m s překážkami se v kategorii žen na 1. místě umístila Kateřina Škvorová z SDH Všechlapy s časem 17,50 s, 2. místo obsadila Dominika Jiráková z SDH Střeziměř s časem 18,78 s a 3. místo patří Kláře Hulínské z SDH Střeziměř s časem 19,20 s. V kategorii mužů vyhrál Jan Kuneš z SDH Všechlapy s časem 17,24 s, na 2. místě skončil Miroslav Štěpánek z SDH Tomice s časem 17,85 s a 3. místo patřilo Pavlu Střelkovi z SDH Střeziměř s časem 48,01 s.

„Okresnímu kolu předchází okrskové soutěže, které se konaly ve 20 obvodech. Zúčastnilo se jich přibližně 250 družstev,“ řekla starostka Okresního sdružení hasičů Benešov Dana Vilímková. Časy, kterých družstva dosáhnou v okrskových kolech, se sčítají a sestaví se z nich pořadí soutěžících. Na jejich základě

se pak vyhlásí tři nejlepší družstva a tři jednotlivci v každé kategorii. Úspěch dalovských mužů a všechlapských žen Danu Vilímkovou potěšil o to víc, že obě družstva pocházejí z jejího „domovského“ okrsku Divišov.

Okrskové soutěže nemají o soutěžící nouzi, protože požární sport je na vesnicích tradiční. „Máme třeba sbory, které dokáží postavit i pět soutěžních družstev, a je to třeba malá vesnice – ale všichni v ní jsou hasiči,“ poznamenala Dana Vilímková. O budoucnost požárního sportu se nebojí, protože benešovské sdružení má v evidenci přes 1 000 mladých hasičů od šesti do 18 let a má také přípravku dětí do šesti let. „Jsme třetí největší okres v republice co do počtu sborů i členů. Máme 230 sborů a 10 560 členů,“ dodala. Těší ji také to, že v posledních letech přibývá v hasičských soutěžích žen, ať už na straně soutěžících nebo rozhodčích.

jt

Hravě o přírodě a světě kolem nás s Kačkou ve Hvězděčce

V tělocvičně Mateřského centra Hvězděčka probíhal od 3. února nový kroužek „Hrátky s Kačkou aneb Hravě o přírodě a světě kolem nás“, a to pro děti od 3,5 roku do 5 let. Tento zábavný a přitom naučný kroužek vede moc hezky lektorka Kateřina Jursíková.

„Kroužek navštěvovalo šest velice šikovných a aktivních dětiček, které se zajímaly opravdu o vše. Byla radost s nimi pracovat. S nadšením a zájmem poslouchaly, co jsem jim povídala. Dostávaly pracovní listy, které vyplňovaly na místě a poté doma se svými rodiči lepily do sešitů. Učili jsme se o jednotlivých ročních obdobích, jak pozorovat a poznat stopy zvířat, o ptácích na krmítku (dětí si ten den domů odnáše-

ly lojovou kouli na zavěšení na krmítko). Dále jsme si povídali o městě, v kterém žijeme, jak se máme chovat jako cyklisti, učili jsme se poznávat dopravní značky (dětí dostaly bezpečnostní pásku). Povídali jsme si o České republice (dětí se naučily poznat vlajku, hlavní město a ostatní důležité věci). Také jsme si ukazovali, jak obíhá Země kolem Slunce a další planety Sluneční soustavy. Mluvili jsme o savcích, jak se chovat v přírodě (nekřičet, nevyhazovat odpadky...). Na hodinách jsme si také zpívali písničky ‚Máme rádi zvířata‘ anebo ‚Jaro dělá pokusy‘ a naučili se různé básničky. Vždy na konci každé hodiny děti dostávaly razítka, malou odměnu a na poslední hodinu jsme si společně vyrazili na naši oblíbenou smrzlinu. Krásné léto! Bylo to s Vámi moc prima, děkuji,“ Vaše Kačka.

Od září bude kroužek znovu otevřen, a to ve středu odpoledne od 13 hodin. Neváhejte a přihlaste dětičky na tento zajímavý a hravý kroužek, který se jim bude určitě moc líbit. Bližší informace najdete na www.hvezdicek.info.

Blanka Škorpová, MC Hvězděčka

Poklad v Památníku padlým v Divišově

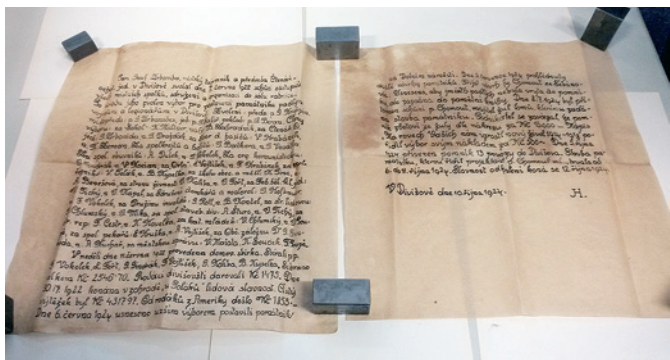
Při odvozu památníku obětmi 1. a 2. světové války z divišovského náměstí na mís-

to jeho celkové rekonstrukce byla pod jeho jednou částí nalezena kovová schránka, která do něj byla vložena již při jeho výstavbě. Tedy více než devadesát let ukrýval památník v Divišově tento „poklad“. Schránka byla i po tak dlouhé době v dobrém stavu, nicméně v jejím obalu byla drobná trhlinka, která nedávala moc nadějí na případné zachování nějakého písemného obsahu. Obávali

jse se, že touto trhlínou mohla dlouhá léta do schránky pronikat vlhkost a znehodnocovat její obsah. Po šetrném otevření kovové krabičky se však k velkému překvapení všech ukázalo, že její obsah je ve velice kvalitním stavu.

Ve schránce se ukrývala písemnost o dvou listech, v níž jsou pro příští generace popsané přípravy na stavbu památníku, shánění peněz na jeho výstavbu nebo výběr z návrhů. Jsou v ní i další informace, například o slavnostním odhalení památníku 12. října 1924.

Hana Marešová

V benešovské „šatlavě“ vzniká multikulturní prostor Cirus

Novým místem pro kulturní a společenské akce, setkávání matek s dětmi i farmářské trhy se chce stát provozovna Cirus, která vzniká ve dvoře bývalé šatlavy v Pražské ulici v Benešově. Je součástí sociálního projektu CestoKam s.r.o., jehož cílem je vzdělávat, podporovat a začlenit do společnosti znevýhodněné skupiny obyvatel. V areálu bude i stánek s občerstvením, v němž najdou práci zdravotně postižení. „V současné době hledáme partnery pro dlouhodobou spolupráci z řad zemědělců, škol, sociálních podniků, podnikatelů, neziskových organizací i státních institucí,“ říká autor projektu Jan Mejšnar.

Projekt CestoKam připravuje Jan Mejšnar dva roky. Spolupracuje přitom s benešovským spolkem Spolurádi, který se snaží propojit svět „mimoňů a normoňů“ a v bývalé šatlavě od loňska provozuje komunitní klub „Na Svobodě“. Podle Jana Mejšnara bude takovým multikulturním centrem pro

potkávání lidí i Cirus. V současné době celý prostor ve dvoře upravují a budují v něm zázemí. Otevřít chtějí na začátku prázdnin. „Zatím je to hodně o přátelích a kamarádech, kteří nám pomáhají, ale s některými věcmi se nehneme z místa bez odborníků. Navazuju proto vztahy s organizacemi v Benešově a budu spoléhat na jejich profesionalitu. Přejde mi daleko smysluplnější, abych se porozhlédl kolem a už existující se pokusil spojit. V sociální oblasti to jinak nejde,“ poznamenal Jan Mejšnar.

CestoKam bude nabízet také doplňující služby vzdělávací a poradenské. Jan Mejšnar přitom vychází ze svých zkušeností, které získal během 20 let práce v neziskovém sektoru, kde se setkal se spoustou různých cílových skupin populace. Chce spolupracovat s dalšími organizacemi zaměřujícími se na lidi s postižením, jakými jsou například Rytmus Benešov nebo Centrum sociálních

služeb Tloskov. „Když společně vymyslíme něco prospěšného pro postižené lidi, bude to jediné dobře,“ dodal s tím, že pracovních míst pro handicapované není nikdy dost. Za úspěch by považoval, pokud by se jeho sociálnímu podniku podařilo do roku 2020 vytvořit 20 pracovních míst. Záležet ale podle něj bude také na tom, jak podobnou iniciativu přijmou obyvatelé Benešova.

jt

Vatěkov žije sportem!

Život v obci s padesátkou obyvatel nemusí být nuda. Příkladem je Vatěkov, místní část Václavic. Když místní začali postrádat hřiště, pustili se před dvěma roky do jeho výstavby sami s podporou obce. Vybudovali si tak zároveň prostor, kde si mohou nejen zasportovat, ale také si v pergole posedět s přáteli. A nezapomněli při tom ani na děti – postavili jim zde malý dřevěný domek, pískoviště a skluzavku. V současnosti Vatěkovští chystají hřiště na pétanque.

„Když jsme se do Vatěkova přistěhovali, nebylo zde žádné sportoviště. Stejně jako nám, chybělo i našim sousedům z ‚Nového‘ Vatěkova. Dali jsme se proto dohromady a postavili si hřiště svépomocí. Hrubé stavební práce zajistila a zafinancovala obec a další úpravy jsme si udělali sami. O brigádníky nikdy není nouze,“ řekl jeden z iniciátorů akce Martin Kešner. Na obecním pozemku vzniklo hřiště na volejbal, nohejbal a stojan s basketbalovým košem. Hřiště má i umělé osvětlení, takže sportovní aktivity mohou pokračovat i po setmění. Dvakrát týdně si zde chlapi zahrají nohejbal. Ještě více se prostor začal využívat po vybudování dřevěné pergoly – konají se zde přátelská posezení i oslavy.

A místní už spustili přípravu hřiště na pétanque, které bude v jiné části obce. „Je to trochu módní záležitost, ale na druhou stranu ho může hrát každý, děti i důchodci, a není to finančně náročné. Stačí prostor udržovat a vysekávat. Kolem budoucího hři-

ště jsme již vysadili jehličnany a plánujeme postavit i další pergolu. Na sponzory máme vůbec štěstí – dřevěný domeček, skluzavku a prolézačky pro děti na hřiště, darovali místní truhláři,“ uvedl Martin Kešner.

Hřiště bylo jedním z impulsů ke spolkovému životu ve Vatěkově. K tradičním akcím patří čarodějnice nebo Fichtl cup – závody motocyklů. Pravidelně tu pořádají také svérázný čtyřboj, jehož součástí je soutěž ve stolním fotbale, střelbě ze vzduchovky, šípkách a stolním tenise. Populární je i celoroční soutěž v šípkách, v červnu se tu uskuteční třetí ročník vatěkovského „Tivoli“ nohejbalového turnaje.

„Vesnici stmelil hlavně sport a vůle udělat něco pro dobrou věc,“ dodal Martin Kešner. Vatěkovští uvažují o založení Spolku pro rozvoj Vatěkova, pod jehož hlavičkou chtějí v budoucnu rozjet i další projekty.

jt

NESSI Family RUN v Konopišti proběhl skvěle!

Na Konopišti proběhl v dubnu druhý ročník rodinného běhu NESSI Family RUN. Akce se zúčastnilo bezmála 300 lidí. Jako tým běželo 70 rodin kolem rybníka společně pro medaile a hlavně pro radost. Děti se pak zúčastnily dětského trojboje a závodu na košťatech, kde si opět dobehly tentokrát pro „jedlou“ medaili. Nechyběl doprovodný program, jízdy na koloběžkách ani zdravé stravování. Cíl jít dětem příkladem a společně sportovat pro radost byl splněn!

Dokonce se nám povedlo v tombole vybrat 9 225 korun pro Anežku Pánkovou, která

s námi a s celou její úžasnou rodinou dokonce absolvovala celý sportovní program. Byli jsme moc rádi, že jsme ji v těžkém životním údelu mohli podpořit.

Více najdete na www.anezkajede.cz.

Za celý tým NESSI Family RUN všem rodinám moc děkuji za skvěle strávené dopoledne v krásném prostředí Konopiště.

Podrobnosti o rodinném běhu jsou na: www.nessifamilyrun.cz.

Eliška Růžicková

Z atomového krytu CrossGym

Díky mnoha nadšeným lidem a hlavně díky jejímu zakladateli Lukášovi Procházkovi vzniká úplně nová a první svého druhu crossfitová tělocvična v Benešově. Mění se v ní bývalý atomový kryt v piaristické koleji na Masarykově náměstí. Spojili jsme s Lukášem síly a budujeme, trénujeme a vymýšlíme, jak nejlépe obohatit právě Benešov a jeho okolí o tento druh sportovního využití.

Crossfit je moderní a rychle se rozvíjející způsob cvičení, často nazývaný funkční trénink. Jedná se o spojení gymnastiky, rychlosti, síly a vysokého aerobního tempa. Hlavní rozdíl mezi klasickou posilovnou a crossfitovou tělocvičnou je v způsobu cvičení.

Naše tréninky jsou zaměřeny hlavně na překážkové běhy typu Spartan race, Army run, Predator race a OCR. Jedná se převážně o funkční tréninky, kde se kladě důraz na přirozenost pohybu, který je pak přenosný i do normálního života. Tím ale nekončíme a máme toho v plánu daleko víc! Připravujeme další tréninky, jako například

TRX, Street workout, HIIT, outdoor běžecké i silové tréninky. Máme také v plánu pořádat závody a semináře. Je toho opravdu mnoho a musíme si taky nechat nějaká esa v rukávu.

Jelikož jsme opravdu nadšenci a věnujeme tomu hodně času, tak se nemusíte bát, že vstupné do našeho „chrámu“ bude nějak drahé. Nemáme v plánu ani žádné bláznivé drahé členství. Rozhodně nikoho nechceme sedřít z kůže, ale naopak naším cílem je zvednout fyzickou zdatnost lidí v našem okolí.

Aktuálně již trénujeme a i vy si můžete přijít vyzkoušet naše tréninky zatím v provizorních prostorách CrossGymu, než dokončíme rekonstrukci a dovybavíme celý „proti-

atomový kryt“. Rádi bychom i nadále tento trend šířili dál a oslovili tak všechny, co mají rádi sport a pohyb jako takový.

I vy nás můžete podpořit a být součástí našeho projektu. Vyberte si svou odměnu za vaši podporu na www.startovac.cz/projekty/z-atomoveho-krytu-crossgym/

*Za tým CrossGym
Eliška Růžicková*

Zprávy z Hospice Dobrého Pastýře

V následujícím příspěvku jsme pro Vás shrnuli to nejdůležitější, co se v čerčanském hospici událo za posledních několik měsíců.

Hospicové akce a zážitky

Zimu jsme si tradičně zpríjemnili dvěma akcemi. Na zámku Jemniště proběhl 6. prosince adventní benefiční koncert, tentokrát v podání dvou harfenistek, naší krásné dobrovolnice Barbory Plaché a její desetileté talentované žačky Evelínky. O 14 dní později si mohli návštěvníci Hospice Dobrého Pastýře odnést nejenom Betlémské světlo, ale také spoustu zážitků z pestré programové nabídky této slavnostní předvánoční akce.

Mimo jiné zde vystoupilo smyčcové kvarteto YOLO, skupina Steamboat Stompers a také se dražily obrazy pana Ladislava Staňka, pacienta hospice.

Letos v dubnu se v nádherných prostorách Kláštera sv. Anežky České v Praze konal benefiční koncert klavíristky Terezie Fialové a violoncellisty Jiřího Bárty. Celá akce vznikla jako nápad Terezie Fialové, která si všimla Hospice Dobrého Pastýře na webových stránkách www.stream.cz. S jeho ředitelem pak podali žádost o dotaci na Nadaci ČEZ, která ji začátkem tohoto roku schválila a po-

skytla prostředky na organizaci benefičního koncertu a 70 000 Kč na léky a zdravotnický materiál.

Další a prozatím poslední akcí byla Pouť. V neděli 17. dubna byl hospic doslova přecpán atrakcemi. Lovení rybek, střelnice, ku-

želkovaná, chůze na chůdách či jízda na lyžích, jízda na poníkovi, výtvarná dílna, malování na obličej či slalom s florbalovou koulí i bez, to byly některé z pouťových atrakcí. Děti soutěžily o zajímavé ceny, zatímco rodiče fandili, pomáhali nejmenším nebo si užívali siesty v hospicové kavárně.

Mnozí nakoupili krásné a originální modely v hospicovém bazárku, a přispěli tak na provoz hospice. O hlavní kulturní program se postaral bublinář se svou kouzelnou Bublinovou show. Pout v Hospici Dobrého Pastýře byla velkým zážitkem. O její hladký průběh

se i letos postarala celá řada dobrovolníků. Děkujeme Matěji Kodešovi za jeho Bublinovou show, paní Monice Haisové z Nespek a jejím koníčkům, pomocníkům, společnosti Kooperativa za hrad a odměny, a za odměny také firmě Levné knihy. A samozřejmě i všem ostatním, nejmenovaným, kteří přiložili ruku k dílu.

Hospic Dobrého Pastýře v hledáčku médií

V uplynulých měsících se hospic dostal do pozornosti médií. Internetová televize Stream natočila převážně v čerčanském hospici druhou řadu reportáží nazvanou Dělníci smrti, která se týkala tématu umírání (www.stream.cz/porady/delnici-smrti/serie/2-rada). Reportér Tomáš Poláček strávil v našem zařízení dva dny a o své zážitky se podělil v časopise Reportér v článku s názvem *Není nutno, aby bylo přímo veselo* (<http://reportermagazin.cz/neni-nutno-aby-bylo-primo-veselo/>). Na internetových stránkách pro nemocné, pečující a pozůstalé je rozhovor s naší psycholožkou Janou Ambrožovou s názvem *Dostat se z té „čekárny“ ven* (www.umirani.cz/clanky/dostat-se-z-te-cekarny-ven).

Pošlete vzkaz a uvidíte, že na to skutečně nejste sami

V neposlední řadě bychom Vás rádi upozornili, že na webové stránce www.nejstenatosami.cz začal fungovat videovzkazovník, který umožňuje jednoduše sestavit a odeslat krátký vzkaz někomu, na kom Vám záleží. Do natáčení vzkazovníku se zapojila celá řada známých osobností i zaměstnanci našeho hospice.

*Za Hospic Dobrého Pastýře
Vám krásné léto přeje Věra Ziková*

Do podzemí v okolí Jílového u Prahy

V adrenalinový zážitek se může proměnit i taková obyčejná návštěva muzea. Stačí, když v rámci prohlídky „kývnete“ na pozvání k návštěvě podzemí. Třeba takového, které nabízí Regionální muzeum v Jílovém u Prahy. Kromě expozic přibližujících zdejší „zlatou“ historii návštěvníkům otevírá i bývalé zlatonosné štolu sv. Josefa, sv. Antonína Paduánského a Halíře. Pokud netrpíte klaustrofobií, můžete se jimi vydat za neobyčejným dobrodružstvím.

Naším cílem se v květnu stala štola sv. Antonína Paduánského, která je výjimečná nejen v Jílovém, ale i mezi ostatními zpřístupněnými důlními díly v naší zemi. Vede totiž ve dvou úrovních, které jsou spojeny systémem sedmi žebříků a povalů v původním úzkém komíně. Chodba navíc není osvětlena, takže každý návštěvník jí projde s hornickou lampou. Velikost dobytých je tady ze všech tří zpřístupněných jílovských štol největší.

Vchod do štolu sv. Antonína Paduánského sice není na dohled od muzea, ale cestu z kopce k němu hravě zdolá i méně zdatný turista. Nebo se jako my sveze autem. Před dřevěným domkem, který dával tušit, že už jsme na místě, posedávala skupinka školáků – v rámci prohlídky se snažili z potůčku, který tudy protékal, do rýžovací pánve „ulovit“ nějakou zlatinku. Soudě podle jejich výrazu jim to moc nešlo, ale nevzdávali se.

Nafasovali jsme plátěné pláště (záhy jsme měli poznat, že bez nich bychom po prohlídce byli všichni „zralí“ na pračku), přilby a hornické svítilny. Zhruba půlhodinová cesta podzemím mohla začít. Úzkou kluzkou (bylo po dešti) chodbou, zabezpečenou výdřevou usazenou do původních vysekaných skalních patek, jsme následovali našeho průvodce. Ve snaze zahlédnout aspoň kousek drahého kovu jsme zaostřovali pohled na stěny protkané žilovinami. Jsou na nich vidět stopy po ručním vrtání dokumentující způsob dobývání v 18. století. Prohlídka prvního podlaží skončila u starého závalu. Kousek jsme se vrátili a úzkým komínem jsme začali šplhat o patro výš. S každým stupínkem dřevěného žebříku stoupal i adrenalin v naší krvi. Ale stálo to za to! K východu schovanému za železnou mříží pak zbývalo už jen pár kroků.

Na štolu sv. Antonína Paduánského se pracovalo v letech 1753 a 1754. V dobových zprávách se píše, že „nalezli staré dílo hluboké 22 láter (přibližně 40 metrů), a protože nebyla hned spatřena nadějná žilovina, dílo opustili.“ Štola pak byla více jak 250 let nepřístupná. Zabezpečení opuštěného důlního díla provedl mezi lety 2005–2007 státní podnik Diamo. V roce 2007 se správcem štolu stalo muzeum, které o rok později památku zpřístupnilo veřejnosti. Profil zadní části (veřejnosti nepřístupné) a rozměry chodeb

horního patra napovídají, že se jedná pravděpodobně o zbytky původního, mnohem staršího dolu. Hlavní chodba má podle historických map délku kolem 170 metrů.

Regionální muzeum v Jílovém u Prahy je příspěvkovou organizací Středočeského kraje. Sídlí v areálu bývalého domu Mince, který je od roku 1958 kulturní památkou. Ve středověku zde sídlil královský horní úřad a dům vlastnil krátkou dobu také alchymista Edvard Kelley. V muzeu jsou expozice Historie těžby a zpracování zlata, Historie regionu a Tramping a příroda dolního Posázaví. Muzeum spravuje také naučnou stezku Jílovské zlaté doly, která vede z centra města ke zlatonosným štolám.

jt

Pohádkové putování s panenkou hraběnky Emmy

Pohádkové putování s panenkou hraběnky Emmy je název letní hry, kterou připravil Klub Panenky ČR. Jejím cílem je představit exponáty sběratelek, kterých je takové množství, že je nelze vystavit na jednom místě. „Nastěhovaly“ se proto do různých turisticky zajímavých objektů ve středních Čechách a na Vysočině. A úkolem „hráčů“ je tato místa navštívit a získat tam razítko. Pohádkové putování odstartovalo 28. května a uzavře ho 17. září Pohádkový ples ve Zruči nad Sázavou, na kterém budou vylosováni nejúspěšnější sběratelé razítek.

Každé z těchto vybraných turisticky zajímavých míst se může pochlubit samostatnou tematickou výstavou a každé má i svou pohádku. Kam se za nimi vydat?

Zruč nad Sázavou – NEjmilejší pohádka

V Království panenek ve zdejší zámku se návštěvníci kromě prohlídky stále expozice Klubu Panenky ČR mohou přenést do světa pohádek. Sešla se zde Princezna se zlatou hvězdou na čele s Popelkou, Princeznou na hrášku, Malou mořskou vílou, Sněhurkou a sedmi trpaslíky a dokonce i s Harry Pottrem a mnoha dalšími.

Světlá nad Sázavou – NEjhezčí kočárky a pokojíčky

Ve zdejší zámku najdete kromě zajíma-

vých stálých expozic i část pohádkové hry představující svět kočárek, v nichž odpovídají panenky, a dále pokojíčky, které neodmyslitelně k panenkám a holčičím hrám patří.

Vlašim – NEjroztomilejší miminka

V bývalé Občanské záložně našla útočiště miminka, a to starší i úplně novinky – tak-

zvané rebornové panenky, které jsou tak podobné opravdovým miminkům, že budete mít obavu, abyste je nevzbudili a nerozpálili.

Ledeč nad Sázavou – NEjvětší výstava medvídků

Na zdejší hradě jsou medvědi! Ale nebojte se, jsou plyšovi, i když někteří jsou opravdu

>>>

velcí. Zaujmou vás ale i ti úplně nejmenší. Pokud nevěříte, přijďte se podívat a nezapomeňte na razítko! Chybělo by vám do slosování.

Trhový Štěpánov – NEJparádivější panenky
Zdejší Spolkový dům „obsadily“ panenky Barbie. Jsou zde jak klasické, tak ty nejmódnější typu Monster High. No a co by to bylo za panenky Barbie, kdyby si nepřizvaly také své Keny. Prostě přijďte a uvidíte, jak se dá i s touto moderní štihlou panenkou vyhrát.

Klub Panenky ČR vznikl v roce 1999 v Praze a pořádá příležitostné výstavy. Sdružuje lidi různých profesí, muže a ženy, kteří jsou obdivovateli, sběrateli i výtvarníky. Jedním z hlavních cílů klubu je záchrana starých a historicky cenných panenek a medvídků, kočárků, ale také pokojíčků a nádobíčka, včetně řady dalších doplňků. Každá zachráněná panenka, medvídek nebo i předmět vedle jiných historických dokumentů dokresluje dobu, ve které byl vyroben. Klub ale neztrácí ani současné dekorativní sběratelské panenky a medvídky od našich

i světových autorů, které jsou krásným doplňkem interiérů.

V roce 2010 našel Klub Panenky ČR stálé útočiště na zámku ve Zruči nad Sázavou. Zajímavou postavou na tomto zámku byla kdysi šlechtična Emma, kterou si členky klubu zvolily za maskota svých akcí.

Další informace jsou na:
www.klubpanenky.cz.

jt

Hláška u Senohrab zve na letní slavnosti

Zřícenina hradu Zlenice u Senohrab, přezdívaného Hláška, v létě ožije zajímavými akcemi. Na své si při nich přijdou malí i velcí návštěvníci.

Oživlý středověk v podhradí aneb středověká řemesla na vlastní kůži

Akcí plnou dobových řemesel, kostýmů i středověké hudby bude 5. ročník středověké slavnosti nazvané Oživlý středověk v Podhradí aneb středověká řemesla na vlastní kůži. Uskuteční se 16. a 17. července od 10 do 18 hodin. Návštěvníci si budou moci

prohlédnout nebo sami vyzkoušet mnohá řemesla, mimo jiné předení, tkaní, lucet, ražbu do kůže, kování, nýtování nebo práci se dřevem, lýkem a proutím. Nebude chybět ochutnávka dobové kuchyně ani středověká hudba.

Doporučené dobrovolné vstupné: dospělí 50 Kč, děti 30 Kč.

Dětský den na Hlášce aneb Hledá se princezna!

Vyzýváme všechny chlapce a děvčata, aby se zapojili do pátrání po zmizelé princezně! Podaří se s pomocí stop v podhradí zjistit, kdo a kam ji ukrýl? To se můžete dozvědět 30. července mezi 13:30 a 17:30 hodin.

Na děti čeká stezka kolem hradu s hravými úkoly, tvořivá dílna, kde si mohou vyrobit korunu či korále a vylustit rébusy. V rámci

akce proběhne autogramiáda Ivony Březinové, známé spisovatelky dětských knih. Na místě bude možné zakoupit její knihu „Vítej, Karle!“ s osobním věnováním.

Začátek stezky je za Baštírnou. Rodinné zápisné 50 Kč.

Více informací o akcích je na www.zlenice.cz.

Rocková opera Jesus Christ Superstar

Koncertní verze ve velkém orchestrálním aranžmá

17. 7. 2016 přírodní divadlo Konopiště

Představení projektu: Současný britský autor Andrew Lloyd Webber, označovaný za „krále muzikálu“, je také jediným světovým autorem, jemuž se na Broadwayi hrály tři muzikály současně. Jeden z těch nejslavnějších, jímž pokračoval v tradici rockových oper, je bezpochyby Jesus Christ Superstar z roku 1971. Příběh vychází z Nového zákona a zpracovává posledních sedm dní života Ježíše Krista z pohledu toho, kdo jej nakonec zradil – Jidáše Iškariotského. Je postaven na stěžejních momentech Ježíšových posledních dní, jako je příjezd do Jeruzaléma, vyhnání překupníků z chrámu, poslední večeře, Jidášova zrada v Gethsemanské zahradě, stejně jako soud Piláta, Heroda, bičování a následné ukřižování.

Jesus Christ Superstar slavil obrovský úspěch – jen při svém prvním londýnském uvedení se dočkal více než 3 350 repríz a dnes patří k nejhranějším Webberovým

dílům vedle Fantoma opery, Cats a Evity. Na základě dohody o koprodukcii s německou agenturou Městské divadlo Brno získalo autorská práva i pro následné uvádění této inscenace v brněnském divadle.

Nejdříve však byla vytvořena zájezdová verze tohoto legendárního muzikálu. Inscenace byla nazkoušena v originální jazykové verzi a v hlavních rolích vystoupilo v prvních představeních hned několik zahraničních interpretů. V průběhu dalšího uvádění však postupně všechny role převzali brněnští herci, z nichž především Ján Jackuliak zaujal svým jedinečným výkonem v roli Jidáše, dle řady zahraničních kritiků jako jeden z nejlepších v této roli.

Inscenace byla uvedena ve Španělsku, Portugalsku, Německu, Rakousku a Holandsku. Kritici i diváci vysoce hodnotili čistotu celkového tvaru stejně jako interpretační výkony. Ocenění „Sukces měsíce“ v Divadelních novinách bylo brněnskému divadlu uděleno po pouhých dvou generálních zkouškách v Brně.

Letní pozvání do Sázavského kláštera

Letošní prázdniny nabízí Sázavský klášter návštěvníkům kromě klasických prohlídek také hudební a tvořivé programy. Oproti loňské sezóně přibyla v návštěvní trase nově odkrytá a zrestaurovaná freska, kde sv. Prokop orá s čertem zapřaženým do pluhu. Během některých letních dní budou návštěvníci svědky restaurátorského průzkumu v expozici „Staroslověnská Sázava“.

Od neděle 10. července si budou moci přijít na své zájemci o malování v plenéru, pokud se zúčastní sázavského malování s Malířskou školou Radoslava Kutry. Kurz malování odehrávající se převážně u jezu pod klášterem pod vedením lektorek Jany Rozkové, Doris Windlin, Kateřiny Rutherford a Maruny Smetanové bude zakončen v rajské zahradě kláštera 16. července vernisáží a současně derniérou společné výstavy obrazů namalovaných na Sázavě. Nebude chybět ani večerní přednáškový program v krásné gotické kapitulní síni kláštera, který je otevřený nejen účastníkům letního malování.

V období od 20. do 24. července a pak znovu od 22. do 28. srpna, vždy v čase od 10 do 12 hodin, se mohou malí i velcí hosté Sázavy zúčastnit letních výtvarných dílen – písářské a vitrážové. V klášterním skriptoriu u věže bude připraveno několik tvůrčích stanovišť. Dvě hlavní budou zahrnovat témata kaligrafie (krasopis) a vitráže (respektive malba na sklo). V kaligrafické části se seznámíte se středověkými písmi zvanými uncíala a hla-

holice. Procvičíte si některé znaky z abecedy a uncíalou můžete opsat část legendy o životě sv. Prokopa, zakladatele kláštera v Sázavě. Rukopis tvoříme již třetím rokem a v budoucnu by mohl být vystaven v expozici kláštera. Dospělí návštěvníci budou psát kaligrafickými pery, tuší či inkoustem. Pro děti máme připravené šablony písma, mohou si vyzkoušet iluminovat vlastní iniciálu či nějaký zajímavý motiv ze středověkých rukopisů. V části, věnující se vitrážím, se seznámíte s historií technologického postupu výroby vitráží. Malé děti si složí výukový model vitrážového okna a navrhnete si výtvarný motiv na své vitrážové okno a poté ho na sklo přenesete. Větší děti a dospělí na skutečnou vitráž, menší na malé broušené sklíčko, které si pak odnesou jako dárek s sebou domů. Další tvůrčí stanoviště, určené pro návštěvníky, kteří momentálně nenaleznou zalíbení v miniaturních výtvarných činnostech, jako je krasopis či malba na sklo, budou zahrnovat například práci s modely křížové klenby, románského oblouku či stavění českých hradů a zámků. Rezervace na tyto programy nejsou nutné a do jejich průběhu můžete vstoupit kdykoliv, avšak nejpозději půl hodiny před jejich ukončením. Pro maximální výtvarný zážitek však doporučujeme přijít na dílnu od začátku. Dílny jsou vhodné pro každého návštěvníka, věk není nikterak omezen a mohou přijít i rodiny s malými dětmi včetně miminek. Jen je potřeba počítat s tím, že se na dílně může sejít miminek více. Letošní dílničky navazují na loňské dílny vytvořené v rámci vzdělávacího projektu Národního památkového ústavu „Památky nás baví“ a povede je opět jeho členka Anna Svobodová.

Horké letní večery v druhé půli července budou věnovány hudbě. Ve čtvrtek 21. července vás v barokním refektáři kláštera zavede do světa baroka více než třicet fagotistů a hobojistů z Letní fagotové akademie Rataje nad Sázavou. A ve čtvrtek 27. července v klášterní rajské zahradě během programu „Na vlnách“ propojí tradiční i experimentál-

ní pojetí etnických nástrojů Ondřej Smeykal, český hráč na australské didgeridoo, se svým přítelem Jaroslavem Mugrauerem, bubeníkem a hráčem na africký nástroj kora. Jako na vlnách se budete moci roztančit v rytmech elektroniky a bicí soupravy i zaposлуchat do jemných pasáží kory a didgeridoo.

V neděli 7. srpna vám nabídneme vzhled do posvátného umění tvorby ikon. V ikonopisecké dílně českého ikonopisce Martina Damiana se takřikajíc naživo seznámíte s tímto uměním křesťanského východu.

V pátek 19. srpna na severní zahradě kláštera se na vás v rámci festivalu Castle Tour 2016 budou těšit moravské folkové kapely Pozdní sběr a Fleret.

Na sklonku prázdnin v sobotu 27. srpna pak v rámci Klášterního dne i noci u sv. Prokopa vás čeká mix poznání, tvoření a hudby. Odpoledne si budete moci ozkoušet práce a zábavy našich středověkých a pravěkých předků se členy spolku Po stopách předků. Večer vás „pohládí“ písničkář Jaroslav Hutka moravskými lidovými baladami ze sbírky Františka Sušila i novými písničkami psanými v Indii, jižní Francii, na Domažlicku i v kavárně Slavia, v noci zveme na speciální klášterní prohlídky.

*Na setkání s vámi se těší
Slávka Matoušová, kastelánka*

Nová Živohošť se připravuje na rodiny s dětmi

Nová Živohošť u Slapské přehrady je jedním z vyhlášených rekreačních míst na Benešovsku, kam doposud dojížděla převážně mladší generace za večerní a noční zábavou.

To by se mohlo změnit. Nový provozovatel penzionu Lidovka chce přilákat více rodin s dětmi. Nabízí nejen krásnou okolní přírodu, ale také třeba písčitou minipláž s lehátkem a malým bazénkem, který v létě otevře na dvoře penzionu. Má ale ještě odvážnější plány – v budoucnu by chtěl Novou Živohošť propojit cyklostezkou s Konopištěm. „Je to běh na dlouhou trať, ale celému regionu by to hodně pomohlo,“ říká zástupce Lidovky Svatopluk Janík. Doufá, že se mezi oběma místy podaří v brzké době vyznačit alespoň cyklotrasy.

Na Novou Živohošť můžete přijet autem a autobusem nebo připlout

parníkem či přívozem. Penzion Lidovka nabízí ubytování i příjemnou hospůdku s terasou. Na dvoře objektu přibude také stan se zábavou v podobě fotbalu, stolního tenisu, šipek nebo boxerského simulátoru. Nebude chybět ani půjčovna stolních her nebo badmintonu. Milovníci přírodního spaní mohou složit hlavy i v přilehlém veřejném tábořišti.

Svatopluk Janík hledá podobně naladěné podnikatele, se kterými by společně vytvořili podmínky pro rozvoj celé rekreační oblasti. Oslovit chce mimo jiné město Benešov, jehož Městská sportovní zařízení provozují na Nové Živohošti veřejné tábořiště.

Více informací na www.lidovka.info.

jt

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 6. 2016

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Bursová	Týnec nad Sázavou, 257 41, K Náklí 94	Adriana Bursová	kultura a památky
Ing. Alois Maceška	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01	Ing. Alois Maceška	zemědělství
Bc. Lucie Onderčaninová	Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41	Bc. Lucie Onderčaninová	služby
Mgr. Veronika van der Ent	Neveklov, Na Leškově 238, 257 56	Mgr. Veronika van der Ent	vzdělávání
Nestátní neziskové organizace			
CESTY SKLA, o.p.s.	Sázava, Na Káčku 218, 285 06	MgA. Martina Kulhavá	sklářské řemeslo, vzdělávání
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Zuzana Němcová	historie, kultura a památky
Lidem blíž z.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdíčka, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy, spolek	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
Rodinné centrum PUTTI, z.s.	Sázava, Uhlířskojanovická 17, 285 06	Veronika Vieweghová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
RUAH o.p.s.	Benešov, Tyršova 2061, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Benešov, o.p.s.	Benešov, V. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavel Goby	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	Mgr. Stanislav Škvor	církev, mládež, kultura
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	Dana Vilímková	hasiči, sport
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Šárka Šarfová	kultura a památky
Statek Vlčkovice, o.p.s.	Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03	Jan Počepický	sociální oblast
TSK SALTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
ZO ČSOP Vlašim	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	Mgr. Kateřina Červenková	ochrana přírody
Život v Hradci a okolí - spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalce, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
Česká spořitelna a.s.	Benešov, Tyršova 162, 256 01	Ing. Milan Hašek	banka, služby
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
FAVORY Horses s.r.o.	Benice 1, Chrášťany, 257 44	Tomáš Havelka	cestovní ruch, zemědělství
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Vladimír Malák	cestovní ruch, zemědělství
Jaroslav Pelíšek	Krňany 11, Netvořice, 257 44	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch
Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
JS mediální služby s.r.o.	Praha 4, Otakarova 240/15, 140 00	Svatopluk Janík	služby
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Miloslav Perníček	cestovní ruch, zemědělství
Petr Hroš	Benešov, Ladova 1199, 256 01	Petr Hroš	cestovní ruch
Obce a města			
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Ing. Ladislav Vondrášek	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Vrkoslav	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Ing. Petr Hostek, MBA	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 256 01	Mgr. Daniel Štěpánek	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápál	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Petr Šibrava	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Ing. Bedřich Pešan	veřejná správa
Město Votice	Votice, Komenského 700, 259 17	Mgr. Jana Špačková	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Malé Posázaví	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	Jan Herbst	společné aktivity obcí
Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Voticko	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

Zpravodaj Posázaví > Číslo 2 – Ročník 2016 < Za informace uvedené v článku jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů. Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • kancelář Masarykovo náměstí 1, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**